

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/02924-0/2021
Érkezett:	2021 JÚL 27.
Példány:	3
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	

JL-XI.10

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 10.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Posta / Gyűjtés / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2021-06-21
PÉLDÁNY:	3 IV. 104
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	2 053/17
UTÓIRATON:	

A Fővárosi Törvényszék útjána az

Alkotmánybíróság részére

Budapest
1255
Pf.2.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 és a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. ítéletei, továbbá a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.164/2020/6. ítélete alaptörvény-ellenességét és az Abtv.43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmemem indoklásaként az alábbiakat adom elő :

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1 /A A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

I.

Az előzményperek,melyek jogszerűségének vizsgálata a jelen kártérítési per bíróságainak a feladata

2011-ben ingatlan adásvételi szerződést kötöttem [REDACTED] mely vállalta a perbeli lakásingatlan mennyiségi és minőségi hiányok nélküli, 2011.05.15-i határidőre történő átadását. A cég a vállalását nem teljesítette, ezért ellene 2012. január 16-án keresetet terjesztettem elő a Siófoki Járásbíróságon foglaló és vételárelőleg visszafizetése, valamint az ingatlanra fordított és a szerződéskötéssel felmerült költségeim megtérítése iránt 8.238.000 forint összegben. Kereseti kérelmemben a kivitelezés jelentős mennyiségi és minőségi hiányosságaira utaltam, melyek megszüntetésétől a cég elzárkózott. ezért- véleményem szerint – jogszerűen álltam el a szerződéstől. Álláspontom az volt, hogy a szerződés megszűnése következtében az eredeti állapot helyreállításának van helye.

A járásbíróságon az ügyet [REDACTED] bíróra szignálták, aki a per első, 2012. február 14- re kitzűzött tárgyalásán elfogultságot jelentett be arra hivatkozva, hogy az alperesi gazdasági társaság ügyvezetőjének a leánya és az ő fia egy párt alkotnak, [REDACTED] bírósági ügyintéző viszont az az új bíró [REDACTED] közvetlen munkatársa volt, így az ügy iratainak kezelése, a jegyzőkönyvek leírása és szignálása, stb a családon belül maradt. [REDACTED] bírósági ügyintéző, aki a 2014.01.17-i tárgyalási jkv-et a -bíróval közösen- a valóságtól lényegesen eltérő módon rögzítette és írta alá a dr. előnév elhagyásával. (Ez a 3.P.20.043/2012/75 sz.irattal bizonyított.)

Az átszignálást követően a per 2012. március 28-i tárgyalásán az alperes részletes ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a szerződés megszűnéséhez az ő elállása vezetett. Egyidejűleg a követeléssel szemben 4.238.000 forintot kívánt beszámítani arra hivatkozva, hogy az ingatlant a felperes magatartása folytán utóbb alacsonyabb vételáron tudta értékesíteni.

Mr. Pb.

A 2012. május 25-re kitűzött tárgyalást a bíróság két megidézett tanú, a [REDACTED] házaspár távollmaradása miatt 2012. június 27-re halasztotta el. Mivel szabályszerű idézés ellenére ekkor sem jelentek meg, velük szemben pénzbírságot szabott ki, kilenc tanút azonban meghallgatott.

A per következő tárgyalásán az elmaradt tanúmehhallgatásokat foganatosította és a kiszabott pénzbírságot törölte. Felszólított, hogy az általam indítványozott szakértői bizonyítás érdekében díjleleget helyezzek letétbe. Miután a felhívásnak eleget tettem, a bíróság 2012. október 29-én szakértőt rendelt ki az ügyben és arra utasította, hogy az iratok alapján adjon választ a bíróság által megadott szakkérdésekre. A helyszíni szemle megtartását - 2 évvel az események után- a szakértő is értelmetlennek tartotta, amely tény december 12-én előterjesztett szakvéleményében rögzített. Az ezt követő tárgyalást a bíróság határozathirdetésre halasztotta el. Ennek ellenére azt 2013.02.06-án ismételten megnyitotta, és indoklás nélkül kijelentette, hogy a szakértői vélemény kiegészítését tartja szükségesnek. Egyéb tájékoztatást a per folyamán sem ezt megelőzően, sem ezután nem adott.

Kényszerűségből 2013. február 18-án érkezett 34. számú beadványomban kértem a a szakvélemény kiegészítését helyszíni szemle alapján, amit a bíróság 2013. április 22-én rendelt el. A szerződés megszűnése után két évvel, az új tulajdonos által átalakított lakóingatlanon kellett bizonyítani, hogy az F/3 j. jegyzőkönyben rögzített hiányok valósak voltak-e, annak ellenére, hogy azokat az alperes cég építésvezetője tanúvallomásában elismerte és előzőleg cégesen aláírt F/5 j. hivatalos levelökben is tételesen elismertek! (Ez a levél a per során eltűnt az aktából, az ítélet indoklása sem említi!) A helyszínt a bíróság egészen 2013. szeptember 13-ig nem biztosította, a szemletárgy birtokosaival, a [REDACTED] házaspárral szemben -akik nem túrték az eljárást- semmilyen kényszerrel nem alkalmazott. A szakvélemény kiegészítése 2013. szeptember 30-ra készült el. A szakértő ebben rögzítette, hogy nem a helyszíni szemle, hanem az iratok alapján állapította meg, hogy az alperes cég a szerződésben vállalt kötelezettségeit a határidőre nem teljesítette. Ezt követően többszöri kérésem ellenére a bíróság nem hozott ítéletet. A tárgyalási jegyzőkönyvezés visszásságai miatt a január 17-i zárótárgyaláson hangfelvételt készítettem. A bírónő ekkor elismerte, hogy a per a helyszíni szemle nélkül is eldönthető lett volna az okirati bizonyítékok alapján. Természetesen ez kimaradt a tárgyalási jegyzőkönyvből, hiszen ez a kijelentés azt bizonyította volna, hogy kb. 1 éven keresztül a perben inaktív időszak volt. A 2014. január 29-én kihirdetett 68. számú ítéletével kötelezte az alperes céget, hogy fizessen meg a nekem 6.238.000 forintot és ezen összeg törvényes kamatait, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A meg nem ítélt 2.000.000 Ft kereset és a perköltség lényegesen hibás megállapítása miatt 2014. február 10-én fellebbezést terjesztettem elő, melyben hivatkoztam arra, hogy az elsőfokú bíróság perdöntő jelentőségű bizonyítékaimat mellőzte a bizonyítási eljárásban és az ítélet indoklásában egyaránt.

Az alperes Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. június 12-i 3.Pf.20.300/2014/6. számú ítéletével az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A másodfokú bíróság nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének, melyre az elsőfokú bíróság ez irányú mulasztása miatt jogszabály kötelezte. Úgyszintén nem indokolta meg, hogy az elsőfokú bíróság által ignorált bizonyítékaimat miért mellőzte ő is indoklás nélkül.

A felperes jogerős ítélet ellen előterjesztett perújítási kérelmemet a Siófoki Járásbíróság 2014. december 14-i tárgyalásán meghozott 5.P.20.671/2014/5. számú végzésével – mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant – elutasította. A tárgyalási jegyzőkönyvezés lényegesen hibái, valamint a jogsértő ítélet ellen 2014. december 4-én fellebbeztem, egyben a Siófoki Járásbíróságnak a kizárását kértem. A Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. február 9-i 2.Pkk.20.157/2015/2. sz. végzésével a Siófoki Járásbíróság kizárását megtagadta, majd a 2015. május 21-i 1.Pkf.20.225/2015/4 sz. végzésében a fellebbezést elutasította.

A [REDACTED] ellen felszámolást kezdeményeztem, amelynek során a jogerős ítéleten alapuló követélesem nem térült meg.

Az ítélet a nagyszámú bírói jogsértés miatt sem a fellebbezést követő másodfokú eljárásban, sem a

perújításban nem volt korrigálható. A perorvoslatokat ismét bírói jogsértések kísérték.

II.

A Kaposvári Törvényszék alperes ellen indított Pp.2.§(3) bek-re alapított kártérítési per.

II/1 Az elsőfokú eljárás

A Kaposvári Törvényszéken 2016.04.15-én előterjesztett keresetlevelemben a Pp.2.§(1) bekezdésben biztosított jogaim megsértése miatt a Siófoki Járásbíróságot vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kértem kötelezni.

A vagyoni kártérítés iránti keresetem ténybeli alapjaként arra hivatkoztam, hogy a Siófoki Járásbíróság előtti 3.P.20.043/2012 sz. perem és annak 5.P.20.671/2014 sz. perújítása a bíróság tisztességtelen eljárása miatt ésszerűtlenül elhúzódott, ami alatt az alperes „fantomizálódott”, így a megítélt követelést nem lehetett behajtani.

Az alapvető jogaimat ért sérelem okán a Pp.2.§(3) bekezdésében előírtakra alapozva kértem, hogy a bíróság állapítson meg részemre méltányos vagyoni kártérítést, melynek összegét 3.184.000 Ft-ban jelöltem meg. A nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos erkölcsi elégtételadást kérő keresetemet később visszavontam.

A Kaposvári Törvényszék felhívására a Siófoki Járásbíróság helyett a jogszabályi előírás szerint a munkáltatóját a Kaposvári Törvényszéket jelöltem meg alperesként.

A Pécsi Ítéletábla az eljárás lefolytatására a Zalaegerszegi Törvényszéket jelölte ki, melyet a Pp.37.§ rendelkezésére hivatkozva elleneztem és kérelmeztem az ügy áthelyezését a felperes lakhelye szerint illetékes Fővárosi Törvényszékre, amit a Zalaegerszegi Törvényszék is elfogadott. A Fővárosi Törvényszék ezzel nem értett egyet és az illetékesség ügyében a Kúria állásfoglalását kérte.

A Kúria 2017.06.12-én kelt Pkk.V.24.642/2017/4 sz. végzése alapján az ügyemet a Fővárosi Törvényszékre helyezte át. Az eljárásban vizsgálnia kellett, hogy az alapperben eljáró bíróság a 3.P.20.043/2012 sz. perem és az 5.P.20.671/2014 sz. perújítás eljárása során sérültek-e a Pp.2.§(1) bekezdésben biztosított jogaim, ill. ezek az eljárások tisztességes folyamatban és ésszerű időtartamon belül zajlottak-e le.

Az eljárás során a keresetet 2018.02.12-án úgy módosítottam, hogy a Pp.2.§ (3) bekezdésének rendelkezésére alapozott vagyoni károm összegét 3.100.000 Ft-ra csökkentettem.

Ezzel egy időben egy új jogcímen további kártérítési igényt jelentettem be, így innentől a kereset kettévált két eltérő ténybeli alapra ill. jogalapra támaszkodó követelésre.

A módosított kereseti kérelemben - az eredeti követelést is fenntartva- egy a 3.P.20.043/2012 sz. perben történt kirívóan súlyos alperesi jogsértésre hivatkozva (14/F/3) a Ptk.339.§(1) bekezdés alapján kértem a behajthatatlanná vált követelésemmel megegyező 6.000.000 Ft összegű vagyoni kártérítés jogosságának az elismerését is. Ezt az összeget 2018.10.03-án 6.488.000 Ft-ra helyesbítettem. (25/F/1 sz. irat)

Végül 2019.01.04-én ez utóbbi, - Ptk.339.§(1) bekezdés alapján indított - keresetet kiigazítottam az alapperben megítélt, de szintén behajthatatlanul maradt kamatkövetelés egy részével, melynek összegét 625.252 Ft-ban jelöltem meg. (31.sz.irat)

A per során az alperesi érdemi ellenkérelmeket, - melyek szerint az alapeljárás tisztességes és „időszerű” volt- adekvát okirati bizonyítékokkal és jogszabályi hivatkozásokkal megcáfoltam, továbbá bizonyítottam, hogy

1/ a Pp.2.§(3) bekezdése alapján az alapvető jogaimat ért sérelem okán támasztott **3.100.000 Ft** összegű kártérítési igényem, és a

2/ a Ptk.339.§(1) bekezdése alapján támasztott 6.488.000 Ft összegű vagyoni kártérítési igényem, valamint a 625.252 Ft összegű járulékos követelésem jogszerűen megalapozott,

ennek ellenére a Fővárosi Törvényszék a 2019. március 22-én kelt 18.P.22.653/2017/39 sz. ítéletében a keresetemet mindkét hivatkozott jogcímen elutasította azzal az indoklással, hogy az alapjogaim nem sérültek ill. kirívó jogsértés nem történt és 612.800 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezett.

II/2 A másodfokú eljárás

Az elsőfokú eljárásban hozott ítélet ellen 2019.06.06-án fellebbezést terjesztettem elő a Fővárosi Ítéletáblához, melyet 2019.09.30-án kiegészítettem. A fellebbezés az elsőfokú ítéletnek csak az alapvető jogaimat ért sérelem okán támasztott 3.100.000 Ft összegű, -Pp.2.§(3) bekezdésre alapozott- kártérítési igényemet elutasító részére terjedt ki. A bizonyítottság ellenére -a várható magas perköltségre való tekintettel- nem érintette az elsőfokú ítéletnek a Ptk.339.§(1) bekezdése alapján támasztott vagyoni kártérítéssel kapcsolatos részét.

A fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helyben hagyta. Leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen, a bizonyítékok megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, továbbá érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.

Kifejtette, a per ésszerű időn belüli befejezéséhez való jog sérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alapper elsőfokú eljárásában inaktív időszak nem volt, a bíróság a szakértői bizonyítást és a szakvélemény kiegészítését a felperes indítványára rendelte el, a bizonyítás pedig mindvégig az ügyszóhoz tartozó témában folyt, azaz szó szerint idézte az alperes jogi képviselőjének álláspontját, miközben ignorálta valamennyi előterjesztett cáfoló bizonyítékot.

Nem találta az alperes terhére róhatóknak, hogy a tanúk szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg a tárgyaláson, ugyanakkor kiemelte, a bíróság a megjelenésük érdekében az eljárási szabályoknak megfelelő intézkedéseket megtette, őket pénzbírsággal sújtotta, intézkedése pedig eredményesnek bizonyult. A pénzbírság törlesztéséről szóló bírósági végzésre és a helyszíni szemle felvételeinek biztosítása -hónapokon át tartó- bírósági elmulasztására az ítélet indoklása nem terjed ki.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán jelentőséget tulajdonított annak, hogy nem kértem az ügyet tárgyaló bíró kizárását, elfogultságára nem hivatkoztam. Véleményem szerint ezért erre alapítva utóbb kártérítési igényt sem érvényesíthetek. Erre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte mind az alapeljárás jogszerűségének, mind pedig a bírósági ügyintéző és az átszignálás előtt eljáró bíró közötti kapcsolatnak a vizsgálatát. Ugyanilyen indokkal nem vizsgálta az alapper bíróságainak eljárását. Jelen per bíróságai nem tárgyalták az előzményper másodfokú eljárását és a perújítás első- és másodfokú eljárásait, annak ellenére, hogy a keresetemet alapján ennek elvégzése a feladatukat képezte. A másodfokú bíróság súlyos jogsértést követett el azzal, hogy indoklásában nem jelölte meg azt a jogszabályt, amelyre hivatkozva mellőzte a keresetemben megjelölt előzményperi eljárások jogszerűségének a vizsgálatát, megsértve ezzel a Pp.221.§(1) bekezdésében előírt alapjogomat.

Az ítélet indoklása figyelmen kívül hagyta azt az általam előterjesztett bizonyítást, miszerint a bírósági ügyintéző a per egész időtartama alatt [REDACTED] szignóval látta el az iratokat, és csak az eljárások befejeződése után két évvel, 2016.március 03-án kelt 3.P.20.043/2012/75. sz. iraton tüntette fel, hogy a teljes neve [REDACTED] Aki nagy késéssel ekkor küldte meg a 2014.01.17-i tárgyalási jkv-et, melyet – az ügyet tárgyaló bírónóval közösen szignálva- a valóságtól lényegesen eltérő módon rögzítették és akinek az ügyintézése során az F/4-F/6 j. bizonyítékaim tűntek el, majd kerültek elő gyanús körülmények között a jelen per elsőfokú tárgyalásának berekesztése után hamis formátumban. Az előzményper időtartama alatt tehát nem volt a kezem-

ben arra vonatkozó bizonyíték, amelyre hivatkozva kifogást emelhettem volna,- hangsúlyozottan nem az ügyet tárgyaló bíró ellen – hanem általános értelemben vett bírósági elfogultság ügyében..Ettől függetlenül a tények makacs dolgok....

Rámutatott, mivel a kártérítési perben a bíróságnak nem feladata a sérelmezett eljárás felülbírálata, arra hatásköre sincs, irreleváns, hogy évekkel az alapeljárás jogerős befejezése után az alapügy iratai hiányosak voltak-e. Ez az állítás azt bizonyítja, hogy a másodfokú bíróság nem volt tisztában a feladatával, ui. a Pp.2.§(3) bekezdésre alapított keresetem elbírálása nem a sérelmezett eljárás felülbírálata, hanem annak vizsgálata, hogy az előzményperi eljárásban biztosított volt-e a számomra a Pp.2.§(1) bekezdésben előírt követelmény.

A másodfokú bíróság indoklása mellőzte a jelen per elsőfokú bíróságának jogsértő magatartását, melyet a fellebbezés IV. fejezetében foglaltam össze, (tékoztatási kötelezettség elmulasztása és hamis tájékoztatás , szabad rendelkezéshez való jog megsértésére, indoklási kötelezettség elmulasztása, pártatlan ítélkezéshez való jog megsértése, iratküldési kötelezettség elmulasztása, kereset által kijelölt bírósági feladat (bizonyítási eljárás) mellőzése.)

II/3 A felülvizsgálati eljárás

A jogerős ítélet ellen 2019.12.17-én előterjesztett felülvizsgálati kérelmemben – tartalmilag – annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes 3.100.000 forint vagyoni kártérítésben marasztalását kértem. Másodlagos kérelmem az első-, vagy másodfokú eljárás megisméltésére irányult.

A jogerős ítélet által megsértett jogszabályként a Pp. 2. § (1) és (3) bekezdését, 3. § (3) bekezdését, Pp.141.§ (2) és (6) bekezdését , a 25. § (4) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 239. §-át, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését jelöltem meg.

Felülvizsgálati kérelmem I. részében kifogásoltam a jogerős ítélet tényállását, amely megegyezik a másodfokú tárgyaláson ismertetettel, és aminek alapján a másodfokú bírói tanács az ítéletét meghozta. Véleményem szerint annak hibája, illetőleg hiányossága miatt a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének előírásait megszegve döntötte el a jogvitát.

Felülvizsgálati kérelmem II. részében a Pp. 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, és 2. § (1) bekezdését sértő megállapításnak tartottam a jogerős ítélet indoklásának azon megállapításait, hogy az „*elsőfokú bíróság a tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg.*” Ezzel összefüggésben kifogásoltam, hogy a másodfokú bíróság nem foglalkozott az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségének elmulasztásával, ill. hamis tájékoztatását bizonyító közokirati bizonyítékokkal, a tárgyalási jegyzőkönyvekkel. Véleményem szerint hiányos a jogerős ítélet amiatt is, hogy mellőzte azt a fellebbezésemben jelzett kirívó jogsértést, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a tárgyalás berekesztése után, „az ítélet fogalmazása közben talált lefűzetlen okirati bizonyítékokon” alapul, ami alapvetően befolyásolta a jogvita eldöntését. Érvelésem szerint a felderítetlen tényállás alapján meghozott másodfokú ítélet sérti a Pp. 2. § (1) bekezdését és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kifejtettem, hogy a másodfokú bíróságnak a per ésszerű időn belül történő befejezéshez való joggal kapcsolatos álláspontja sérti a Pp. 2. § (1) bekezdését, 239. §-át, 206. § (1) bekezdését, és 221. § (1) bekezdését. E körben arra utaltam, hogy a fellebbezésemben szereplő adatok és jogi érvelések nem szerepelnek a jogerős ítéletben, azokat a másodfokú bíróság nem bírálta el, így a bíróság az ügy érdemi elbírálására kihatóan megsértette a Pp. 221.§ (1) bekezdésében szabályozott indoklási kötelezettségét. Kiemeltem, hogy az alapeljárásban eltűnt F/4-F/6 bizonyítékok ügye döntően befolyással hatottak az eljárás tisztességességére és ésszerű időn belüli befejezésére is.

Állítottam, hogy a másodfokú bíróság jogsértően értett egyet az elsőfokú ítéletnek azzal az alkotmányértő megállapításával, amely szerint ha az előzményi per ítéletének indokolása nem felelt meg a Pp. 221. § (1) bekezdésének, akkor ez nem az eljárás tisztességes lefolytatása körébe tartozó kérdés.

Érvelésem szerint ugyancsak helytelen az ítéletábra azon -jogszabályra való utalás nélküli álláspontja, hogy ha a fél az alapperben előterjesztett fellebbezésében a bíróság eljárási szabálysértéseire és a bíró elfogultságára nem hivatkozott, akkor mindezekre alapítva utóbb kártérítési igénnyel nem élhet.

Nem osztottam azt a megállapítást sem, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte az alapper elsőfokú bírósága eljárása jogszerűségének vizsgálatát. Véleményem szerint a másodfokú bíróságnak ítéletében meg kellett volna jelölnie azt a jogszabályhelyet, amely megalapozza a kártérítési igény érvényesítésének kizártságát fellebbezésem állítólagos hiánya esetén. Ennek hiányában ítélete nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében írtaknak.

Kiemeltem, hogy az alapperben előterjesztett fellebbezésében az eljáró elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéseire utaltam, ugyanakkor az elfogultságára utaló bizonyítékok csak a jogerős ítélet meghozatalát követően váltak számomra ismertté, ezért ezekre korábban nem hivatkozhattam. Megítélésem szerint erre tekintettel a kártérítési per bíróságának vizsgálnia kellett volna az ennek kapcsán előadott érveimet.

Álláspontom az volt, hogy az alapperben előterjesztett fellebbezésemben a tájékoztatási kötelezettség megszegésére nem kellett hivatkoznom, mert annak korrigálására a másodfokú bíróság jogszabály alapján hivatalból köteles. Hangsúlyoztam, hogy a szükséges tájékoztatást az eljáró másodfokú bíróság sem adta meg, amit a tárgyalás csatolt jegyzőkönyve bizonyít.

Kifejtettem, mivel a jelen per elsőfokú ítélete a bizonyítási eljárás befejeződése után előkerült bizonyítékokon alapul, az eljárás során sérült a Pp. 2. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, és 221. § (1) bekezdése. Az utólag „megtalált” dokumentumokra alapozott ítélet – érvelésem szerint – sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Sételmeztem, hogy az e bizonyítékok fellelésével kapcsolatos kifogásokat a per eldöntése szempontjából nem tartotta jelentősnek a másodfokú bíróság.

Kiemelte továbbá, a jogerős ítéletben írtakkal szemben nem kértem, hogy a sérelmezett alapeljárást a kártérítési per bírósága az iratok alapján felülbírálja, az azonban feladata lett volna, hogy az eljárás jogszerűségét vizsgálja.

Véleményem szerint az elfogultságát az első tárgyaláson bejelentő bírónak és bírósági ügyintéző házas társának szerepe lehetett az iratok eltűnésében, melynek kapcsán a pertartam ésszerűtlenül megnőtt. Azzal, hogy e körülményeket a jogerős ítélet nem vizsgálta, megsértette a Pp. 2. § (1) bekezdésében és 206. § (1) bekezdésében előírtakat.

Továbbá véleményem szerint feladata lett volna a kártérítési per bíróságának az is, hogy vizsgálja az alapügyben eljáró másodfokú bíróság eljárását, valamint a perújítási eljárás jogszerűségét. Ennek kapcsán a 2016. április 12-i keresetlevelemre utaltam, amelyben leírtam, hogy mely eljárások vizsgálatát tartja szükségesszerűnek. Kiemeltem, a jelen perben eljáró bíróságok a kereset tartalmát is tévesen állapították meg, ami a Pp. 2. § (1) bekezdésének és 206. § (1) bekezdésének előírásaiba ütközik.

A felülvizsgálati kérelem III. részében azt -az utólag tévesnek bizonyult- álláspontomat fejtettem ki, hogy a jogerős ítéletben a pertárgy értékének megállapítása tévesen történt.

A 2020.03.12-én kelt beadványomban vitattam az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében tett állításait, egyben fenntartottam a felülvizsgálati kérelmemben írtakat.

A Kúria a 2021. február 9-i Pfv.III.20.164/2020/6. döntésében a felülvizsgálati kérelmemet alaptalannak minősítette, a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Kötelezett a 310.000 forint le nem

rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére . Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Az ítélet indoklásában kifejtette, hogy mindenben osztja a Fővárosi Ítéletábrla jogerős ítéletének indoklásában kifejtett álláspontot.

1/B) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Jelen , -bíróági kártérítés iránti- peremben az 1/a pontban leírt módon a rendes jogorvoslatot a fellebbezést és a rendkívüli perorvoslatot , a felülvizsgálatot is igénybevettem.A Kúria ítélete ellen felülvizsgálatnak nincs helye. Ezzel jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem. Perújítást nem kezdeményeztem.

1/C) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2021. február 9. napján kelt Pfv.III.20.164/2020/6.sz. ítéletét a jogi képviselőm -a mellékelt igazolás szerint- elektronikusan úton 2021. április 23 14:26 -kor vette át.

Az Abtv. 30. §(1)bekezdése szerinti határidő a 60 nap , tehát 2021 június 22. , amely megtartásra került.

1/D) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Jelen ügyben én a per felperese voltam, az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések a jogaimat és az érdekeimet közvetlenül érintik, tehát az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult vagyok.

1/E Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Alkotmányjogi panaszom előterjesztésének oka az, hogy megsemmisíteni kért bírói döntések sérítik a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Az Alkotmánybíróság a 19/2015 (III.19) AB határozat [32] szerint úgy foglalt állást, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata alapvető alkotmányjogi kérdésnek minősül. Jelen ügyben tehát az alkotmányjogi panasz alapja alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása

2/A Az alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

R) cikk (2) bek. Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek

2/B A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indoklása

A jelen ügyben született bírósági döntések és lefolytatott eljárások Alaptörvény-ellenessége abban áll, hogy sértik az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) és (7) bekezdésében deklarált tisztességes eljárás és jogorvoslathoz való jogomat, ennek kapcsán pedig esetenként sértik az Alaptörvény R. cikkének (2) bekezdését, C) cikk (1) bekezdését, T) cikk (3) bekezdését, 1) cikk (2) bek. (b) és a 28.cikkét.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998.(III.11.) sz. AB határozatban foglalta össze. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből kifolyólag egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotása dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.. Az Alkotmánybíróság korábbi döntései egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan körülményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie, ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. A polgári peres eljárásban, így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz való fordulás joga, a tárgyalás igazságosságának biztosítása, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás. A szabály de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes eljáráshoz való jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, az indokolt bírói döntéshez való jog, része továbbá az is, hogy az eljárásban biztosított legyen a fegyverek egyenlősége. 7/2013. (III.1.), 22/2014.(VIII.15.) 3025/2016.II.23.) sz. AB határozat.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magába foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH1998,91,98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbevitelt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevétele formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák kiteljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

Az Alkotmánybíróság a 3081.(V.8.) AB határozatában kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálódásának középpontjában a bírósági eljárás áll, amellyel összefüggésben azt kell megítélni, hogy összhangban volt-e az Alaptörvénnyel.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság által kimunkált jogértelmezés mentén, az egyes részjogosítványok sérelmén keresztül szeretném bemutatni, hogy mi alapozza meg a bírói döntések és a lefolytatott eljárások Alaptörvény-ellenességét.

Alaptörvény-ellenes jogalkalmazások a Kaposvári Törvényszék elleni peremben

A Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017 /39 a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/ 2019/5/II. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletek alaptörvényellenességének az indoklása

A bíróság az ügyemben lefolytatott per során nem biztosította maradéktalanul a Pp.2.§ (1) bekezdése és az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bek. rendelkezései által előírt alapjogaimat. Az alkotmányos jogsértések a három lépcsős bírói eljárás egész folyamatára jellemzőek, ezért a különböző ese-

tekben elszenvedett jogsérelmeket a jobb áttekinthetőség érdekében 10 pontban foglaltam össze és minden pontban feltüntettem a háromfokú eljárás bíróságaimak az álláspontját, valamint az általuk megsértett alkotmányos rendelkezést.

1/ Bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség elmulasztása, ill. lényegesen félrevezető tájékoztatás adása miatti bekövetkezett alapjogsérelem a jelen kártérítési per eljárása során - tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

2/ A szabad rendelkezéshez való jog lényeges korlátozása miatt bekövetkezett alapjogsérelem a jelen kártérítési per eljárása során - tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

3./ Az előzményper tisztességességét megállapító ítélet alkotmányosértő indoklása- tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

4./ Az előzményper ésszerű időn belül történt befejezését vizsgáló bizonyítási eljárásban a jelen perben előterjesztett felperesi bizonyítékok teljeskörű ignorálása - tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

5./ Az előzményper tisztességességét a tájékoztatási kötelezettség teljesítése körében megállapító ítélet alkotmányosértő indoklása- tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

6./ Az előzményperi 3.P.20.043/2012/68.sz.ítélete jogszerűségi vizsgálatának elutasítása alkotmányellenes érvelés alapján – az Alkotmány 28.cikk rendelkezéseinek megsértése.

7./ Felperesi okirati bizonyítékok bírósági kezelésével kapcsolatos kirívó jogsértés - tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

8./ Ítélethozattal a tisztességes eljáráshoz való jog halmozott megsértésével- az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezésének ötszörös sérelme.

9./ Jogértelmezés körében elkövetett alkotmányosértés a Pp.2.§(3) bek. előírásának önkényesen kitérített értelmű alkalmazásával - Alkotmány 28.cikk.rendelkezése megsértése

10./ Jogértelmezés körében elkövetett alkotmányosértés a Pp.206.§(1) bek. előírásának önkényesen szűkített értelmű alkalmazásával -Alkotmány 28.cikk.rendelkezése megsértése

1/ Bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség elmulasztása, ill. lényegesen félrevezető tájékoztatás adása miatti bekövetkezett alapjogsérelem a jelen kártérítési per eljárása során
A per során a tárgyalási jegyzőkönyvek , -mint közokirati bizonyítékok- az alábbi bírósági tájékoztatásokat rögzítették:

• 18.P.22.653/2017/14. 2018.04.13.

Felhívja a bíróság a felperest, hogy a bizonyítékait, bizonyítási indítványait abban a körben, hogy az ítéletben megítélt összeg a per általa megjelölt ésszerű időn belül történő befejezése esetén a HOSI HÁZ Kft.-től még behajtható lett volna, 30 nap alatt mellőzés terhe mellett terjessze elő.

(Ennek a -jogvita eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bíró – felszólításnak eleget tettem.)

• 18.P.22.653/2017/25. 2018. október 3.

Kérdésre bírő tájékoztatja a felperesi képviselőt arról, hogy az ügy jelen állása szerint nincs olyan tény, mely a felperes részéről bizonyításra szorulna.

• 18.P.22.653/2017/28. 2018.12.07.

Felhívja a bíróság a feleket, hogy minden további nyilatkozatukat, bizonyítási indítványukat 30 nap lott terjesszék elő. Ellenkező esetben a bíróság a kitűzött tárgyaláson a Pp. 141.§ (2) és (6) bkezdése alapján azok bevétele nélkül, a rendelkezésre álló adatok figyelembevételével hoz atározatot. (A bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről tájékoztatást nem kaptam!)

- 18.P.22.653/2017/34. 2019. február 6.

Bíró rögzíti, hogy a felperesi képviselő kérdésére tájékoztatja a felperest arról, hogy a per jelen állása szerint nincs olyan tény, amelyet a felperes köteles lenne bizonyítani.

- 18..22.653/2017/39. 2019. március 22.

„Bíró figyelmezteti a felperest, hogy a tárgyalást be kívánja rekeszteni.

Felperesi képviselő: Amennyiben további bizonyítani valóm nincs, abban az esetben nincs további előadni valóm.

Ezt követően bíró a tárgyalást berekesztette, majd zártan meghozta és nyilvánosan kihirdette a külön íven szövegezett ítéletet.”

A Pp.3.§ (3) bekezdés utolsó mondata szerint „ A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, ill. a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.”

A tárgyalási jegyzőkönyvek tartalma a következőket bizonyítja:

A bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről a per lényegét illetően semmilyen tájékoztatást sem kaptam. A tárgyalás berekesztését megelőző három tárgyalás közül egy alkalommal (28.) a bíróság tájékoztatott ugyan a Pp.146.§(6) bekezdésben foglalt jogkövetkezményekről, azonban elmulasztotta megadni, hogy mely tényekre vonatkozóan szükséges további bizonyítási indítványt tennem. Az ezt megelőző (25.) és követő tárgyaláson (34.) pedig határozott kérdésekre arról tájékoztatott, hogy „a per jelen állása szerint nincs olyan tény, amelyet a felperes köteles lenne bizonyítani.” A 2019.03.22-i utolsó tárgyaláson már csak egy jelentéktelen keresetkiigazításról (31. esett szó, mellyel kapcsolatban ismét nem kellett bizonyítást előterjesztenem, ami bennem azt a tudatot keltette, hogy a keresetem jogosságát megfelelően bizonyítottam. A korrekt tájékoztatás elmaradása és a perdöntően félrevezető tájékoztatás miatt a bíróság jogellenesen korlátozta a bizonyítási eljárásban való résztvételemet is, amivel az alperest jogtalan előnyhöz juttatta, ezzel megsértette a fegyverek egyenlőségéhez való jogomat is.

A tájékoztatás kötelezettséggel kapcsolatos jogi elvárások tekintetében a releváns időszakra vonatkozóan a Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat Elemző Csoport 2013.12.01-én kelt „A perorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlata” c. összefoglaló véleménye rögzítette a jogalkalmazási szabályokat. Ezek közül a legfontosabbak:

- Egyik peres fél sem tartható bizonytalanságban abban a kérdésben, hogy a bíróság a per eldöntése szempontjából milyen tényeket tart fontosnak. Ennek hiányában nem lehet tisztában azzal, hogy bizonyítási kötelezettségének milyen irányban és milyen körben köteles eleget tenni.(37.old.)

- a jegyzőkönyv tükrözze a bizonyításra vonatkozó tájékoztatás pontos (konkrét) tartalmát, továbbá a bizonyítás bejelentésére való – határidőhöz kötött – felhívást, illetőleg annak elmulasztása jogkövetkezményeként a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt szankció kilátásba helyezését. Amennyiben ezek bármelyike hiányozna, az megakadályozza a Pp. 141. § (6) bekezdésében írt jogkövetkezmény jogszerű alkalmazását. Bizonyítatlanság miatt a kereset csak abban az esetben utasítható el, ha a felek a bizonyítandó tényekre és a bizonyítási teherre vonatkozó megfelelő tájékoztatásban részesültek. (39.old.) Jelenleg

- a bíróság az előterjesztett kérelmek teljesítési lehetőségei kapcsán felmerülő jogcímek mindegyikét vizsgálni köteles mindaddig, amíg azok valamelyikén a keresetet teljesíthetőnek találja. A bíróságnak ugyanis mindaddig nincs jogszerű lehetősége a kereset elutasítására, amíg egyrészt van olyan keresetben megjelölt jogcím, másrészt – az előadott tények alapul vételével – felmerülhet olyan kérelemben meg nem jelölt anyagi jogi szabály, amelynek alkalmazásával a kérelem teljesítésére lehetőség nyílhat. A bíróság tájékoztatási kötelezettsége pedig mindazokra a tényekre kiterjed, melyek ebben a jogszabályi körben relevánsak lehetnek. (43)

- A peres feleknek az előző bekezdésben említett érdekei és a bíróságnak a bizonyítási eljárással kapcsolatos jogosultságai között az összhangot a bíróság indokolási kötelezettsége teremti meg.(53)

- a jogalkotó a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség keretében azt várja a jogalkalmazótól, hogy ne a téves, hanem a helyes anyagi jogi szabályok alkalmazásához szükséges

bizonyítandó tényekről és az ezekhez kapcsolódó bizonyítási teherről tájékoztassa a felet. (54)

A fellebbviteli bíróságok álláspontja

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. 13 .old.4.bek.

„...megállapította, hogy a felperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.”

Felülvizsgálati kérelem

(II.rész 3.old.)

*„Az (másodfokú) ítélet indoklása nem tér ki arra, hogy miért rekesztette ki a bizonyítékok köréből a felperesnek az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettsége elmulasztását ill. a felperes félretájékoztatását bizonyító közokirati bizonyítékait, a tárgyalási jegyzőkönyveket. A **Pp.221.§ (1)** bekezdésének előírása szerint hivatkozni kell a bizonyítékokra és jogszabályokra, amelyeken a megállapított tényállás alapul, továbbá utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt valamely tényt a bíróság nem talált bizonyítottnak, de ezeket elmulasztotta, ezzel lényeges eljárási szabályt sértett.”*

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 11.o. [84]

„az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségének is eleget tett, ahogy azt a jogerős ítélet is megállapította a 13. oldal 4. bekezdésében. (Tájékoztatást rögzít az elsőfokú eljárás 14. számú jegyzőkönyvének 2-3. oldala és 28. számú jegyzőkönyvének 2. oldala.)”

Releváns tények

- A táblabíróság elmulasztotta adekvát módon megjelölni, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettsége elmulasztását ill. a felperes félretájékoztatását bizonyító közokirati bizonyítékaimat, a jelen per tárgyalási jegyzőkönyveit miért ignorálta. Az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének okairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

- A Kúria a felülvizsgálati kérelmet e körben tévesen értelmezte. Itt a másodfokú ítélet indoklásának lényeges hiányosságáról van szó. A Kúria által hivatkozott 14. és 28. sz. jegyzőkönyvek valóban tájékoztatást bizonyítanak, de mint már fent megjegyeztem, a 14-ben a jogvitát érdemben nem befolyásoló kérdésben, a 28-ban pedig csak a lényegről, a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről nem esik szó. Nem említi a Kúria a komoly következménnyel járó félretájékoztatásokat rögzítő 25. és 34. jegyzőkönyveket.

Összegzés: Megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt lefolytatott 18.P.22.653/2017 sz. eljárásban a bíróság a Pp.3.§(3) és Pp.141.§(6) bek-ben előírt tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos jogszabályokat alaptörvény-ellenes módon értelmezte és ezzel a fegyverek egyenlőségéhez fűződő jogom sem volt biztosított. E tényekkel bizonyítottan a törvényszék az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezéseiben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogomat nem biztosította.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettsége elmulasztását bizonyító tárgyalási jegyzőkönyveket ignorálta, amivel a Pp.221.§(1) bek -ben előírt indoklási kötelezettséghez fűződő alapjogom sérült. E jogszabály alaptörvény-ellenes értelmezése által sérült az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezéseiben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom. (a Kúria félreértelmezte az ügyetés érdemben nem reagált rá, formális eljárásban a jogerős ítéletet helyben hagyta).

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613 /2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz.ítéletét e körben semmisítse meg.

2/ A szabad rendelkezéshez való jog lényeges korlátozása miatt bekövetkezett alapjogsérelem a jelen kártérítési perben Alkotmány XXVIII.cikk (1) bek. és 28.cikk rendelkezése megsértése.

A szabad rendelkezési jog magában foglalja a kereseti kérelemhez való kötöttség elvét is. A Pp. 3.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az eljárás során kötve van a felek kérelméhez. Amennyiben ezt elmulasztja, akkor ezzel megsérti a félnek a tisztességes eljáráshoz való jogát.

A 2016.04.12-én kelt keresetem 1. oldalán megjelöltem, hogy mely ügyekben sérültek a Pp.2.§ (1) bekezdésben biztosított jogaim. A jelen kártérítési perben eljáró bíróság ezt nem vette figyelembe, ui. csak a 3.P.20.043/2012 sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárás jogszerűségét vizsgálta és mellőzte az **5.P.20.671/2014** sz. perújítási eljárás jogszerűsége vizsgálatát is.. Mindkét eljárásban a teljes pertartam cselekményeit is vizsgálni kellett volna, tehát a másodfokú eljárások jogszerűségét is vizsgálni kellett volna, melyek nem történtek meg. Miután a másodfokú eljárásokban is komoly jogsértések (pl. tájékoztatás kötelezettség megszegése, bizonyítékok elferdítése, bizonyítékok ignorálása...) történtek, ezek vizsgálatának mellőzése a jelen per komoly hiányossága. A 2018.02.12-én kelt 11.sz. beadványom 7-8.oldalán utaltam az alpereshez 2015.09.25-én benyújtott panaszomat követő jogorvoslati eljárásokban elkövetett jogsértésekre is, melyek vizsgálatát a bíróság szintén elmulasztotta.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésem IV.fejezete 2.pontjában a fenti hiányokat sérelmeztem és harmadlagosan a Pp.252.§.(2) bekezdés alapján kértem a táblabíróságot, hogy *helyezze hatályon kívül az első fokon eljáró bíróság ítéletének a fellebbezéssel érintett részét és kötelezze újabb tárgyalás tartására és újabb határozat hozatalára.*

A fellebbviteli bíróságok álláspontja

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II.

„Alaptalanul kifogásolta a felperes azt is, hogy jelen perben az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a sérelmezett ügyben eljáró másodfokú bíróság eljárását és döntését, valamint azt, hogy a perújítási eljárásban is történt-e jogsértés, perújítási kérelme és fellebbezése elutasítása jogszerű volt-e. Az előzőekben kifejtettek szerint ugyanis a bíróságnak jelen perben a kereset alapján nem volt feladata és hatásköre sem a sérelmezett ügyben a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság és a rendkívüli perorvoslati ügyben eljáró bíróságok eljárásának, döntésének felülvizsgálatára sem.”

—>

14.old.ut.bek.-15.old.1.bek.

Felülvizsgálati kérelem

(II.rész 7-8.old.)

„A Fővárosi Ítéltábla állítása kétszeresen iratellenes, mert

ad 1. A felperesi kereset nem tartalmaz az előzménnyel kapcsolatos felülvizsgálati kérelmet, a Pp.2§(3) bekezdésének rendelkezése alapján kizárólag az eljárások jogszerűségének vizsgálatát kérelmezte.

ad 2. Az alperes ellen előterjesztett 2012. április 12-i kártérítési keresetben egyértelműen rögzítésre került, hogy mely pereket illetően szükséges megvizsgálni az eljárás jogszerűségét.

*A fenti tények alapján belátható, hogy a jelen perben eljáró elsőfokú bíróság eljárási hibát követett el, amikor az **5.P.20.671/2014** sz. perújítás jogszerűségét nem vizsgálta, a vonatkozó iratanyagot be sem szerezte. A jelen perben eljáró bíróságok a kereset tartalmát tévesen állapították meg, ami a Pp. 2.§ (1) bekezdésének és a Pp. 206.§ (1) bekezdésének előírásaiba ütközik, ezért - az általuk hozott ítéletek hatályon kívül helyezését követően - az eljárás megismétlése indokolt.”*

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 13.old.

[94]” Téves a felülvizsgálati kérelemnek az az álláspontja is, hogy hivatalbóli kötelezettsége a kártérítési per bíróságának a teljes alapeljárás jogszerűségének a vizsgálata. Minden esetben a kártérítési kereset szabja meg azokat a kereteket, amelyekben a bíróság vizsgálódhat, vagyis a felperesnek kell megtennie a kereseti kérelme szempontjából releváns tényállításait. ...”

A releváns tények

1.) A felperes keresetlevele

„Az alperes bíróság a Hosi Ház Kft ellen folytatott 3.P.20.043/2012 sz. alapperben és az

5.P.20.671/2014 sz. perújításban is jelentős mértékben megsértette a Pp.2.§ (1) bekezdésben biztosított jogaimat, aminek következtében vagyoni és nem vagyoni kárt szenvedtem el.”

„Kérem a T. Törvényszéket, hogy csatolt bizonyítékaim alapján az alapvető jogaimat ért sérelem okán, az alperes bíróság jogsértő tevékenysége miatt bekövetkezett károm kompenzálására - hivatkozással a Pp.2.§ (3) bekezdésben leírtakra - állapítson meg részemre méltányos elégtételt biztosító vagyoni és nem vagyoni kártérítést.” (Utóbbiútól később elálltam.)

2.) Az Alkotmánybíróság álláspontja

a 7/2013.(III.1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárási garanciák érvényesülését is felöleli és olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.”

3.) Az EJEB szerint az eljárás hossza (Kézikönyv a 6.cikkről)

„272. Ami az eljárás hosszának értékelése szempontjából releváns időszak kezdő időpontját illeti: az eljárás hosszát onnan számítjuk, amikor a bírósági eljárást a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság előtt megindították.

275. Ami a figyelembe veendő időszak végét illeti, főszabály szerint a figyelembe veendő periódus a szóban forgó teljes eljárást lefedi, beleértve a fellebbviteli eljárást is és egészen a jogvitát elrendező döntésig tart” (Európa Tanács/Emberi Jogok Európai Bírósága, 2013)

Összegzés : A Fővárosi Ítéltábla alaptörvény-ellenesen, az Alkotmány 28.cikk rendelkezését sértetve határozott, amikor a Pp.2.§(1) bek. jogszabálya végrehajtásának vizsgálatát felülvizsgálatnak ítélte meg és ezzel az indokkal nem vizsgálta az előzményper másodfokú eljárásának ill. a perújítás eljárásainak a jogszerűségét.

A táblabíróság álláspontját jogszabályok is cáfolják. Az előzményperben 2014.06.12-én meghozott jogerős ítéletet a 2019. október 17-i döntése napján jogszerűen semmilyen módon sem lehetett már érdemben felülvizsgálni, ui. felülvizsgálati kérelmet a Pp.272.§(1) bek. előírása szerint a jogerős határozat közlésétől számított 60 napon belül kell előterjeszteni. (De a Pp.261.§ (3)bek. előírása alapján a jogerőre emelkedéstől számított 5 év után már perújításnak sincs helye.)

A Kúria álláspontja a szabad rendelkezéshez való jogomat korlátozta, amelyet az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés előírása a tisztességes eljáráshoz való jogon keresztül biztosít. A keresetemben nem kellett volna külön utalnom az előzményper másodfokú eljárásának a vizsgálatára is, -amelyhez a peres eljárás iratanyaga is rendelkezésre állt- hiszen a peres eljárás tisztességességét csak az eljárás egészének a vizsgálata alapján lehet eldönteni. (7/2013.(III.1.) AB határozata). Ezt a rendelkezést az elsőfokú ítélet 11.old.6.bek szövege is idézi, ennek ellenére az előzményper másodfokú eljárásának a vizsgálatát a bíróság indoklás nélkül mellőzte.

Formai kifogásra hivatkozva nem tért ki a Kúria véleménye [100] az előzményper perújítási eljárásainak ügyére. Annak azonban semmi akadálya, hogy a jelen alkotmányossági panaszom alapján a t. Alkotmánybíróság megállapítsa azt a napnál is világosabb tény, hogy a kártérítési bíróságoknak feladata volt a keresetemben megjelölt 5.P.20.671/2014 sz. perújítási eljárás jogszerűségének a vizsgálata, amire a keresetlevelem mellékletének A.9. pontja külön is kitér.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 sz. és a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613 /2019/5/II. sz. e körben is semmisítse meg.

3./ Az előzményper tisztességességét megállapító ítélet alkotmányértő indoklása.

A Fővárosi Törvényszék az előzményper tisztességességét igazolandó az alábbiak szerint indokolta meg a fűtéspróba vonatkozásában előterjesztett 23+1 bizonyítékom (Keresetlevél 6.3.5. pont) mellőzésének az okát :

Az előzményperben „nem volt olyan a felperes által bizonyítandó tény, amelynek bizonyíthatatlansága a felperes terhére esett volna.. Azt, hogy volt-e sikeres fűtéspróba, az alperes tartozott bizonyítani, mivel nemleges tény bizonyításának nincs helye.” (12.old. ut.előtti bekezdés)

Ez a jogi álláspont,-mely szerint én nem bizonyíthattam az előzményperi eljárásban azt, hogy az alperes cég megszegte a sikeres fűtéspróba teljesítése iránti szerződéses kötelezettségét- az Alkotmány XXVIII cikkének (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette meg, ui. a bíróság az ítélet indoklásában a Pp. 221.§(1) bekezdés előírását megszegve nem jelölte meg a bizonyítási jogom tiltására vonatkozó jogszabályt.

Fellebbezés (IV.rész a 3) pont)

Aaz elsőfokú ítélet „Nem indokolta meg pl. azt, hogy a fűtéspróba vonatkozásában az alapperben előterjesztett 23+1 bizonyíték ignorálását (az ítéletben) milyen jogszabályi hivatkozás alapozta meg .”

A fellebbviteli bíróságok álláspontja :

Fővárosi Törvényszék —> a fellebbezésre e körben nem reagált !

A táblabíróság a fellebbezésemre e körben az ítéletében külön nem reagált, csupán a pertörténeti leírásban említette meg, ahol 23/I. bizonyítéknak nevezte, ami azt bizonyítja, hogy az ügyet nem vizsgálta. Ennek ellenére az ítélet 13.old.4.bekezdésében megállapította, hogy „Eljárása során az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett ... a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, a kereset tárgyában hozott érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.”

Felülvizsgálati kérelem

(II.rész 3.old.)

„A jelen felülvizsgálati kérelem I. fejezetében leírtak alapján megállapítható, hogy a táblabíróság fenti nyilatkozata megalapozatlan. Ezt az állítást alátámasztja az a tény is, hogy az ítélet indoklása sem sorolja fel a felperesi bizonyítékok mellőzésének az okát. A tényállás felderíthetlensége alapján meghozott másodfokú ítélet sérti a Pp. 2.§ (1) bekezdésének és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének előírásait.”

Kúria

10.old.

„[78] Szintén elírás a jogerős ítéletben a felperesi fellebbezés ismertetésénél (9. oldal 2. bekezdés) a hivatkozott bizonyítékok 23/I. megjelölése, ami helyesen 23+1 bizonyíték. Ez a kérdés viszont nem kapott szerepet az ítélet meghozatala során, a jogvita mikénti elbírálását nem befolyásolta, hiszen a másodfokú bíróság jogi álláspontja szerint jelen perben nem volt feladata és hatásköre az alapperben eljáró bíróság döntésének felülvizsgálata (14. oldal utolsó és 15. oldal első bekezdés).”

A releváns tények

- A Kúria fenti állítása iratellenes, ui. az elsőfokú bíróság 2017.június 12. és 2019. március 22. között folyamatosan vizsgálta az előzményper eljárásának jogszerűségét és annak eredményéről érdemi határozatot hozott a fentiekben leírt , alkotmányértő módon.
- Az elsőfokú ítélet -annak helyes indoklására való tekintettel (13.old.4.bek.)- a Fővárosi

Ítélet tábla ítélete alapján jogerőre emelkedett.

- Ha a bíróságnak valóban nem lett volna feladata az előzményper eljárása jogszerűségének a vizsgálata, akkor azt a tényt az első tárgyaláson v. az előtt közölnie kellett volna velem és az eljárást meg sem kellett volna kezdenie. Ő viszont az eljárást lefolytatta és 612.800 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezett.
- A Fővárosi Ítélet tábla helyesen (bár feleslegesen) állapította meg, hogy a jelen pernek nem feladata az előzményper döntésének felülvizsgálata, de annak jogszerűségét vizsgáló elsőfokú ítéletet helyben hagyta.
- *„kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.”*
„A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” (7/2013. (III. 1.) AB sz. hat. indoklás IV. fejezet [32] [34] pont)

Összegzés : A Fővárosi Törvényszék az előzményper tisztességességét vizsgáló bizonyítási eljárásban -a fegyverek egyenlőségét nem biztosítva- a Pp.206.§(1) bek. előírását megsértve, jogszabályi hivatkozás nélkül kizárta valamennyi előterjesztett bizonyítékot és érvelésem a bizonyítékok köréből. Ezzel az Alkotmány XXVIII cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati lehetőségemet is formálissá tette. A Pp.221.§(1) bek. előírásának alaptörvény-ellenes értelmezésével megsértette az Alkotmány XXVIII cikkének (1) bekezdése rendelkezésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapjogomat és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is. Az ítéletet a Fővárosi Ítélet tábla formális eljárásban bírálta el és a tisztességtelen eljárásban hozott elsőfokú ítéletet -annak helyes indoklására való tekintettel- helyben hagyta.

A Kúria a kérdésben nem foglalt állást. Tévedésből megállapította, hogy a 23+1 bizonyíték ignorálása a keresetem elbírálása szempontjából érdektelen, mert a jogerős ítélt szerint az előzményperben hozott döntés felülbírálatára(!) nincs mód. Ilyen irányú kérelem viszont nem is érkezett tőlem a bírósághoz, ui. a Pp.2.§(1) előírásai betartásnak vizsgálata nem jelent felülvizsgálatot.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítélet tábla 1.Pf.20.613 /2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

4./ Az előzményper ésszerű időn belül történt befejezését vizsgáló bizonyítási eljárásban a jelen perben előterjesztett felperesi bizonyítékok teljeskörű ignorálása - fegyverek egyenlőségének sérelme Az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bek.rendekezése megsértése.

A bíróság a 18.P.22.653/2017/39.sz. ítéletében nem indokolta meg azt, hogy a keresetlevéhez csatolt 41 oldalas bizonyítási anyagot , melyhez 72 db okirati mellékletet+ 1 db perdöntő jelentőségű hangfelvétel tartozott., milyen okból kifolyólag mellőzte.

A per ésszerűtlenül hosszú időtartamával kapcsolatos felperesi álláspont részletesen kifejtése megtalálható a 9. és a 11. sz. irat 2-3.oldalán. Úgyszintén lényeges tényeket terjesztettem elő a 16. sz., az előzményper elhúzóadását előidéző pervezetési intézkedések szándékosságát bizonyító 21. sz. és a 2018. 10. 03-i tárgyaáson előterjesztett 25/F/1 sz. iratokban. Álláspontom a tárgyalásokon is rögzítésre került. A Fővárosi Törvényszék ignorálta pl. az alábbi lényeges bizonyítékokat :

- Az előzményperbeli feleknek a szerződéstől való elállást bejelentő nyilatkozatai. A felperes elállásának oka , hogy az alperes az F/3 j. jkv-ben rögzített hibákat nem hajlandó kijavítani (Keresetlevél F/14.j.mell.) . Az alperes az elállása okául azt jelölte meg, hogy a felperes -a hiányok ellenére- nem

fizette ki a vételár hátralékot ...amire a szerződés nem adott lehetőséget. (Keresetlevél F/15j.mell.)

- Az előzményper 2011.05.18-i cégesen aláírt hivatalos levele, amelyben a meghíúsult átadás-átvételi eljárásan felvett F/3 j.jekv-ben rögzített hiányok megszüntetését ahhoz a feltételhez kötötte, ha előzetesen kifizetem a teljes vételárhátralékot (ami a szerződés szerint nem volt lehetséges) Ennek a bizonyítéknak az alapján az első tárgyaláson ítéletet lehetett volna hozni! De a per során az aktából eltűnt. (Keresetlevél F/5 j.melléklet)

- Az alapperben született 2014.01.29-i 68.sz. ítélet érdemi indoklása 5-6.oldalát, mely azt bizonyítja, hogy a jogvita eldöntésében a helyszíni szemlének semmilyen szerepe nem volt, mert a szerződés a felek ráutaló magatartása okán közös akarattal szűnt meg és nem valamely helyszíni szakértést igénylő hiányosság miatt. (Keresetlevél vastag melléklet a.25.sz.mell.)

- Horváth Lajos 2012.06.27-i tanúvallomása, aki tanúsította, hogy azért nem szüntették meg az F/3 j. hiánylistában szereplő hiányokat, mert úgy látták, hogy a felperes nem akarja megvenni a lakást és nem azért, mert a közösen aláírt hiánylista valótlán (Keresetlevél a.54. j.melléklete)

- A 2012.08.29-i tárgyalási jkv. amely azt bizonyítja, hogy a bíróság a Pp.177.§(1) bek.előírását megszegve a feleknek nem tudta megnevezni azokat a szakkérdéseket, amelyek vizsgálatára szakértőt kell megbízni. A kérdések csak utólag, a szakértői kirendelésből derültek ki, Ez 2 hónap inaktív időszakot bizonyít.

A jkv. rögzíti a lakás tulajdonosainak a tanúvallomását, miszerint a vételárat a vásárláskor lealkudták és ezzel az alperes cég ellenkeresetének az alapja megcáfolásra került, nem az általam végeztetett építészeti megoldások miatt értékesítették a lakást áron alul. A pert ekkor el kellett volna dönteni!

E tárgyaláson hozott végzést a bíróság, mellyel törölte a renitens tanúk pénzbírságát, mely tényről a bíróságok nem tesznek említést. (2018 január 24-én csatolt a.55.mell.)

- Szakértői kirendelés 2012..10.29. (Keresetlevél a.2.mell.)

A szakértői kirendelés arra szólítja fel a szakértőt, hogy kizárólag a peres iratok alapján készítse el a szakvéleményét.. (A bíróság ekkor belátta, hogy a 2011.05.30-i állapotot 2013. évből az új lakó által átalakított lakásban lehetetlen rekonstruálni.)

- A helyszíni szakértés értelmetlenségére vonatkozó szakértői nyilatkozatot.

(Szakvélemény 1.old. 3.pont 2012.12.09 Keresetlevél a.3.mell.)

- A 2013.02.06-i tárgyalási jkv., amely azt bizonyítja, hogy a bíróság nem tudta megindokolni, hogy milyen további szakkérdésekre kér választ a szakvélemény kiegészítésével. Ez a szakértő ismételt kirendeléséből derült ki, ami újabb 2,5 hónap inaktív időszakot jelentett.

(2018 január 24-én csatolt a.56.mell.)

- A szakértői kirendelést, amelyben a bíróság elrendeli, hogy a szakértő a helyszínen állapítsa meg a kivitelezési hiányok által okozott értékcsökkenést (amit a szakértő nem tudott megállapítani, de a per eldöntése szempontjából nem is lett volna rá szükség.) A szakvélemény elkészítésére határidőt sem szabott ki a bíróság! (Keresetlevél a.5.)

- Az alperes cég szerződésszegését a szakértő nem a helyszíni szemle alapján, hanem az iratokból állapította meg. (Kieg. szakvélemény 6.old.ad.9.. Keresetlevél a.23.mell.)

Ugyanitt megállapította, hogy -a Fővárosi Törvényszék állításával szemben (11.old.4.bek.)- a perbeli lakásban a rendeltetészerű használatot akadályozó hiányosság, a lépcsőházi korlát hiánya volt megállapítható még a szerződés kölcsönös felmondása után 2 évvel is, aminek egyébként a per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége.

- Az alapperben előterjesztett 2013.06.26-i 50.sz.felperesi kérelmet, melyhez új perdöntő bizonyítékokra hivatkozva a helyszíni szakértés megszakítását és ítéletet kértem, de az alperes bíróság azt ignorálta, beérkezését a tárgyalási jkv-k és az ítélet meg sem említik.(Keresetlevél a.16.sz.melléklet)

- A helyszíni biztosítását kérő 2013.02.14-i leveletem (aminek a bíróság 2013.04.22. és 2013.09.22. között nem tett eleget. Ez újabb 5 hónap inaktív időt jelentett. A bíróság passzivitása ill. kényszeri-

tő intézkedéseének elmulasztása miatt a szemletárgy tulajdonosai nem engedték meg a helyszíni szemle megtartását.

- a per elhúzódtását alátámasztó levelezéseket, stb.
- A 2013.10.14-i levél, melyben ismételten kértem a bíróságot, hogy hozzon ítéletet. (de az csak 3,5 hónappal később történt meg.) (2018 január 24-én csatolt a.58.mell.)
- A 2014.01.17-i tárgyalás valós és valótlan tartalmú jegyzőkönyve (Keresetlevél A.8.)
- A per ésszerű időtartamának vizsgálatában jelentős bizonyítékként előterjesztett hangfelvételt, -amelyen az alperesben eljáró [REDACTED] bíró elismerte, hogy a pert az iratokból el lehetett volna dönteni . (Keresetlevel mellékletének 28-35. oldala + CD)

Az általam perbe bocsájtott bizonyítékokat és bizonyítássokat a Fővárosi Törvényszék ignorálta , így azok a Pp.206.§(1) előírása szerint a bizonyítékokat összességében értékelni sem tudta. Az ítélet indoklása kizárólag az alperes bíróság jogi képviselőjének az álláspontját tükrözi, de egy szóval sem tér ki arra, hogy az azokat hitelesen cáfoló bizonyításaimat milyen okból mellőzte.

Az ítélet elleni fellebbezésem 5-8. oldalán részletesen kifejtettem kifogásaimat az indoklás kötelezettség bírósági megszegésével kapcsolatban és utaltam azokra a perdöntő bizonyítékaimra, amelyek azt bizonyították, hogy az előzményper második éve egy téves cél érdekében a bíróság által szükségesnek ítélt helyszíni szemle miatt értelmetlenül telt el, melynek megtartásához a bíróság a helyszínt fél éven keresztül nem biztosította. Végül a szakértő az iratokból állapította meg az alperes cég szerződésességét, amit ők nem is tagadtak. A helyszíni szemle feleslegességét az utolsó tárgyaláson maga a bírónő is elismerte, amit a keresetemhez bizonyítékként csatoltam.

Ennek ellenére a Fővárosi ítélőtábla tanácsa valamennyi bizonyítékomat indoklás nélkül mellőzt. és rövid indoklásában -melyet teljes terjedelmében idézek- az alperes bíróság álláspontjával mindenben egyező álláspontot foglalt el.

A fellebviteli bíróságok álláspontja

Fővárosi Ítélőtábla I.Pf.20.613/2019/5/II. 13 .old

„Az elsőfokú ítélet „részletesen kifejtett és megalapozott indokai alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes által kifogásolt eljárásban az elsőfokú bíróság részéről inaktív időszak nem volt, a szakértői bizonyítást és annak kiegészítését a felperes indítványára rendelte el és az mindvégig az ügyhöz tartozó témában folyt. Emellett a tanúbizonyításra irányuló indítvány teljesítése esetén a bíróság feladata kizárólag a tanúk tárgyalásra való idézése, melynek teljesítése a tanúk kötelezettsége. Erre tekintettel, a felperes hivatkozásával szemben nem róható a bíróság terhére, hogy a tanúk kötelezettségüket elmulasztva, szabályszerű idézésük ellenére a tárgyaláson nem jelentek meg. A perbeli esetben az alperesi bíróság a tanúk megjelenése érdekében a további, az eljárási szabályoknak megfelelő intézkedést megtette, a tanúkat pénzbírsággal sújtotta, ami eredményesnek bizonyult, mert a tanúk ennek hatására a tárgyaláson megjelentek és vallomást tettek. A kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperesnek a per ésszerű időn belüli befejezéséhez való joga sérelmére hivatkozása alaptalan”.

Felülvizsgálati kérelem (II.fejezet 4.old.)

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 11.old.

[85] Helyesen foglalt állást a jogerős ítélet, amikor megállapította, hogy nem sérült az alapeljárásban a felperesnek a per ésszerű időn belüli befejeződéséhez fűződő joga [Pp. 2. § (1) bekezdés].

[86] A másodfokú bíróság amikor erről határozott, nem hagyta figyelmen kívül a felperes fellebbezésében szereplő adatokat és jogi érveléseket sem, azokat egyfelől részletesen ismertette, másfelől utalt rájuk az elsőfokú ítéleti indokoláson keresztül, illetőleg kifejtette velük kapcsolatosan saját releváns jogi indokait.

A releváns tények

- Az elsőfokú ítélet indoklásához nem található egyetlen egy adat sem az általam előterjesztett, fent ismertetett bizonyítékokból és érvelések, azok indoklás nélkül mellőzésre kerültek. A táblabíróság ítéletének indoklásában hiányosan és egyoldalúan idézte az elsőfokú ítélethől az előzményper első évében történeteket, de a per második évében történeteket teljesen mellőzte. A Kúria formális eljárásban a jogerős ítéletet megalapozottnak találta.

- Bizonyításaim teljes körű ignorálásával a jogvita lényegében megszűnt és azlperes jogi képviselőjének a fórumává alakult át, a perbeli résztvételem formálissá vált. Mivel álláspontomat ennek okán az eljárásban hatékonyan képviselni nem tudtam, súlyosan sérült a fegyverek egyenlőségéhez való jogom, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás-hoz fűződő jog biztosít.

- *„kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.” „A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” (7/2013. (III. 1.) AB sz. hat indoklás IV. fejezet [32] [34] pont)*

- EJEB Kézikönyv a 6.cikkről (Európa Tanács/Emberi Jogok Európai Bírósága, 2013)

„6. A „jogvita” kifejezésnek (franciául „contestation”) nem formális, hanem érdemi jelentést kell tulajdonítani. A felszín és a használt nyelvezet mögé tekintve, a kérdést a valós helyzet alapján kell megítélni a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével ”

238. Ugyan a hazai bíróságoknak van bizonyos mérlegelési szabadságuk az érvek kiválasztása és a bizonyítékok befogadása tekintetében, de döntéseik indokolásával kötelesek igazolni lépéseiket .

239. Az indokolásnak olyannak kell lennie, amely képessé teszi a feleket arra, hogy hatékonyan éljenek az esetelegesen rendelkezésükre álló fellebbezési lehetőséggel.

246. „A tisztességes eljárás fogalma azonban megköveteli, hogy a nemzeti bíróságok, amelyek szűkszavúan indokolják döntésüket – akár az alsóbb szintű bíróság indokolásának beemelésével, akár más módon –, valóban érintsék az eléjük tárt alapvető kérdéseket, és ne csak minden további nélkül helybenhagyják az alsóbb bíróság megállapításait ”

Összegzés : A Fővárosi Törvényszék az előzményper ésszerű időn belül történő befejezését vizsgáló bizonyítási eljárásban -a fegyverek egyenlőségét nem biztosítva- a Pp.206.§(1) bek. előírását alaptörvény-ellenesen értelmezve, a bizonyítékok köréből kizárta valamennyi előterjesztett bizonyítékot és érvelésemet . A Pp.221.§(1) bekezdés előírását is alaptörvény-ellenesen értelmezte, mert az ítéletben nem indokolta meg bizonyítékaim teljes körű mellőzésének az okát. Ezzel az Alkotmány XXVIII cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati lehetőségemet is formálissá tette. Megállapítható, hogy a törvényszék az Alkotmány XXVIII cikkének (1) bekezdése rendelkezésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapjogomat nem biztosított, továbbá ennek következményeként az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is megsértette.

Az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla formális eljárásban bírálta el és a tisztességtelen eljárásban hozott elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A Kúria szintén formális eljárásban -többek között utalva az elsőfokú ítélet helyes indoklására (!) és arra, hogy a táblabíróság a pertörténeti részben (!) megemlítette a bizonyítékaim létezését- helyben hagyta a jogerős ítéletet.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613 /2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

5/ Az előzményper tisztességességét a tájékoztatási kötelezettség teljesítése körében megállapító ítélet alkotmányértő indoklása tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

A Fővárosi Törvényszék a 18.P.22.653/2017/39.sz. ítéletében elbírálta az alperes bíróság előzményperben nyújtott tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos tevékenységét is, miszerint az alperes bíróság tökéletesen eleget tett a Pp.3.§(3) bek-ben előírt tájékoztatási kötelezettségének azzal, hogy az elsőfokú eljárás félidejében, 2013.02.06-án „*tájékoztatta a felperest arról, hogy a szakértői vélemény kiegészítését tartja szükségesnek*”. Ezen kívül a perben -jegyzőkönyvekkel bizonyítottan-semmilyen más tájékoztatás nem történt, az alperes bíróság a per egész tartama alatt „hallgatott.”

A törvényszék szerint:

- Nem történt az alapperben bírói jogsértés, mert csak akkor van szükség a peres fél tájékoztatására, „*amikor megállapítható, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában bizonyítási kötelezettsége tartalmával. A jogi képviselővel eljáró felperes a per során az őt terhelő bizonyítási kötelezettséggel nyilvánvalóan tisztában volt, hiszen a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt előterjesztette*” (18.P.22.653/2017/39. 12.old.)
- „*...a polgári per sajátossága, hogy a bíró a jogvitában csak a per végén, a felek álláspontjának megismerése és a bizonyítás lefolytatása után foglal állást.*” (18.P.22.653/2017/39. 12.old.)
- Az alapperben eljáró bíróság megfelelően járt el a szakértői kirendeléssel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségei kapcsolatban is, mert „*A bíróság a Pp.3.§(3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy a szakértői vélemény kiegészítését tartja szükségesnek.*” (18.P.22.653/2017/39. 12.old.)

A fellebbezés

(Kivonat a 11-12.old-ról)

„*.... megjegyezni kívánom, hogy az alperes bíróság a szakkérdések körét illetően semmilyen tájékoztatást nem adott a per során. A szakértői kirendelésekből derült ki, hogy a kérdések nem igényeltek különösebb szakértelmet, ill. a 4. kérdés ráadásul a kereset jogcímétől teljes eltérő vizsgálat elvégzésére irányul.*” (9.sz.irat 4.old.)

A fenti előírások alapján elfogadhatatlan az indoklás azon kitétele is, hogy „a polgári per sajátossága, hogy a bíró jogvitában csak a per végén....a bizonyítás lefolytatása után foglal állást.”

(Ítélet 12.old. lap alja)

Logikátlan az a vélemény, miszerint a bizonyítási terhet az ítéletből kell megtudnom, ui. a bizonyítási eljárás nem az ítélet meghozatala után zajlik, hanem előtte. Éppen ezért olyan fontos a PK vélemény szerinti tájékoztatás megadása a feleknek, hiszen az eljárást nem a peres felek vezetik le, hanem az eljáró bíró.

Az alperes bíróság a PK vélemény 2-5. 7. , 9-10. , pontjaiban előírt kötelezettségét megszegte, amely tény a tárgyalási jegyzőkönyvek bizonyítanak. A tájékoztatás hiányában a bizonyítási eljárás a kereset jogalapjától teljesen eltérő körben zajlott le, ami az eljárás ésszerűtlen elhúzódásához vezetett. A peres fél szabad rendelkezési joga magában foglalja a kereseti kérelemhez való kötöttség elvét is, ezért az alperes ily módon megsértette a szabad rendelkezéshez fűződő jogomat is.

A per során fogalmam sem volt arról, hogy a fűtéspróba körében előterjesztett 23+1 db bizonyítékomat a bíróság ismeretlen okból nem tekinti hitelesnek, sőt a leglényegesebb F/5 j. okirati bizonyítékomat fizikailag elkülöníti a peres iratoktól, mely tényekről a PK vélemény 10. pontja szerint tájékoztatnia kellett volna. E tényt nem az ítélet indoklásából kellett volna megtudnom, hanem még a tárgyalás berekesztése előtt. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt az alperes bíróság megsértette a tisztességes tárgyaláshoz való jogomat.”

A fellebbviteli bíróságok álláspontja

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. —> nem reagált

A táblabíróság e körben nem érdemben nem fejtette ki az álláspontját, csak általánosságban kijelentette, hogy

„Eljárása során az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett... megállapította, hogy a felperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, ítéletében a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, a kereset tárgyában hozott érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.” (13 .old.4.bek.)

A felülvizsgálati kérelem

(II.rész 6.old.)

„A peres iratok lelkiismeretes áttanulmányozása esetén az alperes másodfokú bíróságnak külön kérelem nélkül is észlelnie kellett, hogy az elsőfokú eljárás alapvető hiányosságai voltak a tájékoztatással kapcsolatos jogsértések. Mivel a Pp.3.§ (3), Pp.141.§ (2) és (6) bekezdések előírásait az előzményper elsőfokú bírósága teljes körűen mellőzte, a felperes jogszerűen számított arra, hogy másodfokon ez a jogsértés nem ismétlődhet meg.

Az előzményper másodfokú tárgyalási jegyzőkönyve tanúsítja, hogy az alperes másodfokú bírósága lényeges eljárási szabályt szegett meg, amikor az elsőfokú bíróság hibáját megismételve a szükséges tájékoztatást nem adta meg, aminek következtében a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó alapjog sérelme nem volt orvosolható. Az alperes bíróságon a tájékoztatási kötelezettség megszegése kétszeresen történt meg, ennek ellenére e tény a jelen perben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták”.

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6.

(11. és 13.old.)

[84]”Ennek kapcsán fontos kiemelni, hogy a jogerős ítélet indokolása csupán kiegészíti az elsőfokú ítélet helyes indokait, utal indokolásának megalapozottságára (jogerős ítélet 13. oldal 4. bekezdés). Ilyen esetben pedig – ahogy azt a Kúria fentebb már kifejtette – szükségtelen megismételnie az elsőfokú bíróság által helytállóan értékelt bizonyítékokat, alkalmazott jogszabályokat, illetőleg azokat az okokat, amelyek miatt valamely tény nem talált bizonyítottnak.”

[95] Felülvizsgálati kérelmében a felperes kifogásolta azt is, hogy a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta döntése során, hogy az alapperben eljáró bíróság a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget. Álláspontja szerint ezt a körülményt mérlegelnie kellett volna, ennek elmulasztásával megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését.

[96] Ezzel szemben megállapítható, hogy a jogerős ítélet – miután az e hivatkozással részletesen foglalkozó elsőfokú ítélet helyes mérlegelési tevékenységére utalt (13. oldal 4. bekezdés) – ezt a felperesi érvet is értékelte.

A releváns tények

- A tárgyalási jkv-ek, mint közokiratok bizonyítják az alperes bíróságnak a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabálysértéseit, mivel nem található bennük olyan adat, mely a tájékoztatás jogszerű megtörténtét igazolná.

A bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről, egyúttal a konkrét jogvitára egyediesített tájékoztatásról szóló tájékoztatás teljes hiánya, valamint a szakértői bizonyítással összefüggő tájékoztatás hiánya miatt a 3.P.20.043/2012 sz. peres eljárás nem volt tisztességes.

- A tájékoztatási kötelezettség az alapelvekkel szoros összefüggésben álló, azok érvényesülését közvetlenül szolgáló, garanciális jellegű előírás. Ennek megszegése tehát alapjogomat sértette.

• A tájékoztatás kötelezettséggel kapcsolatos jogi elvárások tekintetében a Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat Elemző Csoport 2013.12.01-én kelt „A perorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlata” c. összefoglaló véleménye az alábbi jog-alkalmazási szabályokat rögzítette. Ezek közül a legfontosabbak:

Egyik peres fél sem tartható bizonytalanságban abban a kérdésben, hogy a bíróság a per eldöntése szempontjából milyen tényeket tart fontosnak. Ennek hiányában nem lehet tisztában azzal, hogy bizonyítási kötelezettségének milyen irányban és milyen körben köteles eleget tenni. (37.old.)

Amennyiben ezek bármelyike hiányozna, az megakadályozza a Pp. 141. § (6) bekezdésében írt jog-következmény jogszerű alkalmazását. (42)

Bizonyítatlanság miatt a kereset csak abban az esetben utasítható el, ha a felek a bizonyítandó tényekre és a bizonyítási teherre vonatkozó megfelelő tájékoztatásban részesültek. (39.old.) Jelenleg (2013.12.01.) a jogi képviselővel rendelkező fél is számot tarthat arra, hogy a bíróság tájékoztassa őt a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről. (58.old.)

• *A Pp. 177. § (1) bekezdése értelmében a szakértői bizonyítás feltétele valamely perben jelentős tény, vagy körülmény megállapításához különleges szakértelem szükségessége. Ennek megítélése a bíróság szuverén mozgástere, mert csak a bíró döntheti el, hogy meddig terjednek a saját ismeretei és miben szükséges annak valamilyen különleges szakértelemmel történő kiegészítése. A bíróság ezt köteles a felek tudomására hozni akként, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatja őket a szakértői bizonyítás szükségességéről, a szakvélemény beszerzése útján tisztázandó kérdésekről, a felek kérdés-feltevési lehetőségéről, a kirendelésre kerülő szakértő szakterületéről, továbbá a szakértői díj előlegezésének, valamint viselésének szabályairól. Emellett ismertetni kell, hogy a szakértő által megvizsgálandó tények tekintetében melyiküket terheli a bizonyítás kötelezettsége és milyen jogkövetkezménnyel jár, ha a bizonyítás terhét viselő fél a szakértő kirendelését nem indítványozza, vagy annak költségeit nem előlegezi. Ezek megismerése alapján kerül a bizonyító fél abba a helyzetbe, hogy a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa megtételéhez szükséges összes adat és ismeret a rendelkezésére áll. (50-51.old.)*

• *A peres feleknek az előző bekezdésben említett érdekei és a bíróságnak a bizonyítási eljárással kapcsolatos jogosultságai között az összhangot a bíróság indokolási kötelezettsége teremti meg. (53)*

• *a jogalkotó a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség keretében azt várja a jogalkalmazótól, hogy ne a téves, hanem a helyes anyagi jogi szabályok alkalmazásához szükséges bizonyítandó tényekről és az ezekhez kapcsolódó bizonyítási teherről tájékoztassa a felet. (54)*

Összegzés: a fentiekkel bizonyított, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében alkotmány sértő érveléssel állapította meg az előzményper eljárásának tisztességességét az alperes bíróság tájékoztatási kötelezettsége teljesítése vonatkozásában. A Pp.3.§(3) bek-ben és a Pp.177.§(1) bek. előírt tájékoztatási kötelezettség teljes körű elmulasztását, -dacára annak, hogy a tájékoztatás az Alkotmány XXVIII. cikk (1) bek -ben a tisztességes eljárás egyik alapvető garanciális jogi eleme- nem tekintette alapjogi sérelemnek. Ezzel megsértette az Alkotmány 28. cikk (1) bekezdése rendelkezését és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is. A fellebbviteli bíróságok az elsőfokú ítéletet formai eljárással hatályban tartották. Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39, a Fővárosi Ítéletábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

6./ Az előzményperi 3.P.20.043/2012/68.sz. ítélete jogszerűségi vizsgálatának elutasítása alkotmányellenes érvelés alapján – az Alkotmány 28.cikk rendelkezéseinek megsértése.

A jelen per elsőfokú bíróságának feladata lett volna annak a vizsgálata is, hogy az alperes bíróság a 3.P.20.043/2012/68.sz.határozatának hozatalakor eleget tett-e a Pp.221.§ eljárási szabály alaptörvénynek megfelelő alkalmazásának, de ezt nem tette.

Az elsőfokú bíróság álláspontja

A Fővárosi Törvényszék az előzményper 3.P.20.043/2012/68.sz. ítélete jogszerűsége vizsgálatát az alábbi jogi érvelésekkel utasította el :

- Amennyiben az ítélet indoklása nem felel meg a jogszabályi előírásnak, „ez nem az eljárás tisztességének lefolytatása körébe tartozó kérdés.” (18.P.22.653/2017/39. 13.old.)

„...azon felperesi előadás, miszerint egyes a felperes által szolgáltatott bizonyítékat az alperes (bíróság) kirekesztett, illetve nem értékelt, nem képezhetette jelen perben értékelés tárgyát.” !! (13.old.)

- „a(z előzményper) másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet nem helyezte hatályon kívül, a jelen bíróságnak nincs jogköre arra, hogy állást foglaljon abban a kérdésben, hogy az elsőfokú bíróság az indoklási kötelezettségének megfelelően eleget tett-e.” (39. 13.old.)

Fellebezés (2019.06.06. II.rész 12-13.old.)

A fentiekkel bizonyított, hogy a jelen per elsőfokú bírósága hibásan állapította azt, hogy az indoklási kötelezettség nem az eljárás tisztességes lefolytatása körébe tartozó kérdés, ezért kértem a 18.P.22.653/2017/39.sz. határozat ügyében előterjesztett fellebbezésem elfogadását.

A fellebbviteli bíróságok álláspontjai

Fővárosi Ítéletábrla —> érdemben nem reagált.

A táblabíróság e körben érdemben nem fejtette ki az álláspontját, csak általánosságban kijelentette, hogy

„Eljárása során az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett... megállapította, hogy a felperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, ítéletében a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, a kereset tárgyában hozott érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.” (13 .old.4.bek.)

Felülvizsgálati kérelem (II.rész 4.old.)

„A Fővárosi Ítéletábrla ítélete e körben helyben hagyta az elsőfokú ítélet azon alkotmányos sértő megállapítását, hogy ha az előzményper ítéletének indoklása nem felelt meg a Pp. 221.§ (1) bekezdése jogszabályi előírásának, akkor „ez nem az eljárás tisztességes lefolytatása körébe tartozó kérdés.” (18.P.22.653/2017/39 13.old. 2. bek.)

Ezzel a táblabíróság saját maga is az Alkotmánybíróság 2013.02.26-i 7/2013.(III.1.) AB sz. határozatot sértő módon járt el.” Az indoklás [32] [33] [34] pontjaiban részletezett indoklási kötelezettséghez való alapjogot nem ismeri el.

„A Fővárosi Ítéletábrla fenti állításai sértik a Pp.2.§ (3) , Pp.206.§ (1) és a Pp.221.§ (1) bekezdésének előírását, ezért a másodfokon hozott ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.”

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 12.old.

„ [90] Az e körben kifogásoltak közül a Kúria érdemben nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozását, hogy az előzményper ítéleti indoklásának hiányossága az eljárás tisztességes lefolytatását érinti, mivel ennek kapcsán a felperes kizárólag az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozatának megsértését állította, jogszabálysértésre nem hivatkozott. Felülvizsgálati kérelme ezért etekintetben nem felel meg sem a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt követelménynek, sem az 1/2016. (II. 15.) PK véleménynek.”

Releváns tények

- Amikor a Fővárosi Törvényszék ítéletében (39. 13. oldal) az előzményper tisztességének vizsgálata során az indoklási kötelezettséggel kapcsolatban nem foglalt állást ,arra hivat-

kozva, hogy ez nem az eljárás tisztességes lefolytatása körébe tartozó kérdés, akkor az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bek. rendelkezésébe ütközően foglal állást, mert a 7/2013.(III. 1.) AB sz. határozat indoklás IV. fejezet [32] [34] pont szerint

„kizárólag a kellő alaposággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.” „A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

Megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete indoklásából idézett érvelés ellentétes az Alkotmány jogalkotóinak a szándékával, mert a Pp.221.§(1) bekezdésében rögzített előírás betartása a tisztességes eljárás körébe tartozó alapvető követelmény. E jogszabályt tehát a törvényszék alaptörvény-ellenesen használta fel az ítélete indoklásához.

• Amikor a Fővárosi Törvényszék kimondja, hogy az előzményperben hatályban tartott elsőfokú ítélet indoklása jogszerűségét jogkör hiányára sincs módja vizsgálni, akkor a Pp.2.§(3) bekezdésére alapított keresetem elbírálása érdekében végzendő feladatát sem ismeri fel. A Fővárosi Törvényszék e jogszabályt alaptörvény-ellenesen alkalmazva nem végezte el az előzményper ítéleti indoklásának jogszerűségi vizsgálatát, ami a Pp.2.§(1) bekezdés betartásának ellenőrzése lett volna.

E jogsértéssel kapcsolatosan megjegyzem, hogy a Fővárosi Törvényszéknek az előzményperben hozott jogerős ítélet vizsgálata is a feladatát képezte, amihez a per anyaga a rendelkezésére is állt és akkor megtalálta volna a hiányzó jogkörét. Tudta is az erre vonatkozó alkotmányos rendelkezést, melyet az ítélet 11.old.6.bekezdésében rögzített (6/1998.(III.1.) AB határozat), még sem tette, éppen a Pp.2.§(3) bekezdésének előírása alaptörvény-ellenes értelmezés miatt.

Összegzés :

• Az előzőkben bizonyítottan a Fővárosi Törvényszék az előzményper 3.P.20.043/2012/68.sz. ítélete jogszerűségi vizsgálatának mellőzését a Pp.221.§(1) bek. és a Pp.2.§(3) bek. előírásainak alaptörvény-ellenes értelmezésével indokolta. Ezzel megsértette az Alkotmány 28. cikk (1) bekezdése rendelkezését és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is.

• A Fővárosi Ítéltábla az alkotmányos jogokat sértő elsőfokú ítéleti indoklást e körben formális eljárásban hatályban tartotta, ezért mindkét ítélet megsemmisítése indokolt. (A Kúria formai okokra hivatkozva érdemben nem tárgyalta e kérdést, annak azonban semmi akadályja, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság megállapítsa a jogerős ítélet alaptörvény-ellenes indoklásának a tényét.)

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 és a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

7./ Felperesi okirati bizonyítékok bírósági kezelésével kapcsolatos kirívó jogsértés - az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bek-ben rögzített tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

A Fővárosi Törvényszék a az eljárás kezdetén bekérte a Siófoki Járásbíróságtól az előzményper iratainak az aktáját a bizonyítási eljárásban történő felhasználás céljából. Annak beérkezése után a törvényszéki polgári kezelőirodában iratmásolás céljából az aktát kikértem. Megdobbenéssel tapasztaltam, hogy a keresetlevelemhez csatolt 22 db melléklet közül hiányoznak az F/4-F/6 j. iratok, melyek közül az F/5 j. céges levél perdöntő bizonyítéknak számított. Ezek az iratok sem az összefűzött, körbélyegzővel lepecsételt iratkötegben sem azon kívül nem voltak megtalálhatóak, amely tényről a következő tárgyaláson a bíró is meggyőződött. Az iratok hiányára vonatkozólag az alperes bíróság jogi képviselője – a bíróság felszólítására sem tudott- magyarázatot adni. E kirívó jogsértésre alapoztam ezt követően a Ptk.339.§(1) bekezdése alapján támasztott 6.488.000 Ft összegű

vagyoni kártérítésre vonatkozó igényemet. Az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig a helyzet ezt követően már nem változott, további bizonyításra a bíróság nem kötelezett. Ennek ellenére a törvényszék ezt a keresetemet is elutasította az alábbi indoklás alapján :

Idézet a fellebezésből :

(III.rész 13-14.old.)

„A bíróság az ítélet írásbafoglalása során észlelte, hogy a keresetlevél F/4-F/6 mellékletei a többi irattal együtt le nem fűzött, az akta végén található szakértői vélemény mögött találhatóak. Az iratok valóban nem minden esetben számsorrendben kerültek lefűzésre, ez azonban a felperes tisztességes tárgyaláshoz való jogát semmilyen módon nem sérti.” (39. 12. oldal 2.bek.)

Az állítás több okból valóságellenes, mert

- *a peres iratok a zsinórral összefűzött kötegekben találhatóak - a bírói indoklással ellentétben- 1-76-ig szigorú számsorrendben. (az OBH 17/2014. (XII. 23.) utasítás 30.§-a szerint)*
- *a 2012.01.16-án érkezett 1.sz. irat (keresetlevél) eredetileg 22 db F/1-F/22 j. mellékletet tartalmazott. Ezek közül az alperes bíróság az elsőfokú eljárás során eltávolította az F/4-F/6 j. mellékleteket, majd az így keletkezett irathiany álcázására a többletpéldányok között tárolt, 2013. 03.29-én érkeztetett fotósorozat lapjait illesztette be a helyükre. Ez a fotósorozat az érkeztetési dátumának megfelelő helyen is le van fűzve. Ez a cselekménysorozat csak tudatosan végezhető el, ezért kizárható a számsorrendtől véletlenül eltérő lefűzés esete. Ez nyilvánvaló és kirívó jogsértés.*
- *Az indoklás szövegével ellentétben az összefűzött iratkötegtől különállóan nem 1, hanem 6 db dossziében tárolt műszaki dokumentáció található, ezek közül 3 db szakvélemény.*
- *Miután a bírónő maga sem találta az F/4-F/6 j. keresetmellékleteket, végzésben kért magyarázatot azok hiányát illetően, de alperes 2018.11.28-án nem tudott nyilatkozni arról hogy „az eredeti iratok között milyen okból nem szerepelnek jelenleg ezek a mellékletek ” (27.)*
- *Miután a tárgyalás előtti napokban a bírónő otthon, nyugodt körülmények között tanulmányozta az iratokat, észlelnie kellett volna, hogy új iratokat talált és a tárgyaláson erről tájékoztatást kellett volna adni a feleknek. A 28., 34. és a 39. sz. jegyzőkönyv szerint ilyen nem történt, tehát az F/4-F/6 iratok valóban nem voltak az aktában.*
- *Az ítélet kihirdetése után, 2019.05.16-án a kezelőirodában ellenőriztem a tényállást, digitálisan rögzítettem az akta állapotát és megállapítottam, hogy a vizsgált, körbélyegzővel lezárt iratcsomón kívül jelenleg elfekvő F/4-F/6 j. lapok nem a keresetlevélhez csatolt eredeti lapok, hanem csak azok rossz minőségű utánezatai. (lásd. a következő linken: <https://vimeo.com/338842665>; Jelszó: S73d3rkeny1_6y)*

A lapok bevizsgálása után megállapítottam, hogy

- soha nem voltak lefűzve, nem voltak kilyukasztva,

- az F/5-F/6 lapokat olyan típusú érkeztető bélyegzővel látták el, amely nem egyezik a 2012.01.16-án érkeztetett keresetlevél mellékletein látható lenyomattal. Ilyen típusú bélyegzőt a bíróság csak 2012.04.16-tól kezdve használt. (Az eltérő formátumú érkeztető bélyegzőt tartalmazó iratokat jelen fellebbezésemhez csatlom M/1. sz. mellékletként)

A fentiek miatt kijelenthető, hogy a hitelesített iratkötegen jelenleg kívül elhelyezkedő F/4-F/6 j. lapok a tárgyalás 2019.03.22-i berekesztéséig nem lehettek az aktában a hitelesen lezárt iratkötegen kívül sem. Minőségüket illetően eltérnek az eredetitől, ezért nyilvánvalóan utólagosan készített utánezatok. Bizonyítékként történő felhasználásuk aggályos, ítélet megalapozására nem alkalmasak.

Ezeket az anomáliákat a bíróságnak észre kellett volna vennie és ismeretlen tettes ellen büntető el-járást kellett volna kezdeményeznie valótlan tartalmú iratok peres eljárásban történt felhasználása miatt.

Azt a tényt, hogy a perdöntő jelentőségű F/5 j. céges levél sem az alapperben, sem a jelen kárterítési perben nem lehetett az ügy aktái között, bizonyítja az is, hogy ennek a dokumentumnak még a pusztá léte sem kerül említése egyetlen bírósági megnyilatkozásban sem.”

A fellebbviteli bíróságok álláspontjai

Fővárosi Ítéltábla 14.old.3.bek. —> érdemben nem reagált !

„Mivel jelen perben a bíróságnak nem volt feladata és hatásköre sem arra, hogy az iratok alapján felülbírálja a felperes által sérelmezett eljárást, a jelen ügy eldöntése szempontjából irreleváns, hogy a sérelmezett eljárás jogerős befejezését követően évekkel később beszerzett iratai hiányosak voltak-e. Erre tekintettel a felperesnek az alapügy összefűzött irataiban a keresetlevél F/4-F/6 sorszámú mellékleteinek hiányával, majd azok utóbb az összefűzetlen iratok között való fellelésével kapcsolatos kifogásai a jelen per eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bírnak.”

Kúria 11- 12.old. —> érdemben nem reagált !

[84]”..... a jogerős ítélet is részletezi, így kitér a „lefűzetlen okirati bizonyítékok” kérdésére is a 14. oldal 3. bekezdésében, a per eldöntése szempontjából jelentéktelennek minősítve ezt a tényt.”

[88] Tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes álláspontja szerint eltűnt iratok az aktában fellelhetők voltak, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. E körben lényeges, hogy a felperes az alapeljárásban benyújtott fellebbezésében nem utalt az F/4-F/6 bizonyítékok hiányára.

A releváns tények

- Az F/4-F/6 j. keresetlevél mellékletek a per aktájának a beérkezésétől a jelen per tárgyalásának a bereksztéséig bizonyítottan nem voltak a peres iratok között .
- A jelen panaszomhoz M/6 sz. alatt mellékelte másolat bizonyítja, hogy a tárgyalás berekesztése után tisztázatlan körülmények között felbukkant, lyukasztás nélküli, az eredeti F/4-F/6 j. dokumentumokétól lényegesen eltérő bélyegzővel ellátott iratok nem tekinthetők bizonyítéknak.
- A Fővárosi Ítéltábla a jogsértésre érdemben nem reagált, azzal az indoklással, hogy a jelen per elbírálása szempontjából nincs jelentősége, mert az előzményper „felülbírálatához” jogkörrel nem rendelkezik. Ebben igaza is van, de ez a jogsértés nem csak az előzményper, hanem a jelen per bizonyítási eljárásának a tisztességességére is kihat, ezért reagálnia kellett volna, de nem tette.
- A Kúria érdemben nem reagált, formális eljárásban a táblabíróság döntését hatályban tartotta. A döntése [88] pontjában a felelősséget alaptalanul rám hárítja. Az előzményperi fellebbezésemben és a perújításban is kifogásoltam azt, hogy ezeket a bizonyítékaimat a bíróság ignorálta. Az a tény, hogy ez fizikailag is megtörtént, csak a jelen per kezdetén derült ki, ezért az előzményperben erre a fellebbezésemben nem térhettem ki.
- Az EJEB kézikönyv a 6. cikkről a -bizonyítékok kezelése a polgári perben- megállapítja, hogy - „A Bíróság feladata azonban az Egyezmény alapján annak megállapítása, hogy az eljárás egésze tisztességes volt-e, beleértve azt is, ahogy a bizonyítékokat beszerzték (Elsholz kontra Németország [GC], §66). Ezért meg kell állapítani, hogy a bizonyítékokat olyan módon terjesztették-e elő, amely biztosítja a tisztességes tárgyalást (Blucher kontra Cseh Köztársaság,

Összegzés : Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás berekesztése után „talált” dokumentum-hamisítványokat szabályosan előterjesztett bizonyítéknak fogadta el. Ezzel megsértette a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomat, melyet az Alkotmány XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jog biztosít. A fellebbviteli bíróságok az ügyet érdemben nem vizsgálták, formális eljárásban az elsőfokú ítéletet hatályban tartották.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

8./ Ítélethozattal a tisztességes eljáráshoz való jog halmozott megsértésével- az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezésének ötszörös sérelme

- Az elsőfokú bíróság a tárgyalás berekesztéséig - jegyzőkönyvvel bizonyítottan - úgy nyilatkozott, hogy a per állása szerint nincsen további bizonyítási kötelezettségem, így a bizonyítási teher az alperesnél volt.

- A tárgyalás berekesztése után , az ítélet fogalmazása közben (!) általa előtalált – egészen addig a pillanatig bizonyítottan (Isd. 7. pontban) eltűntnek tartott – F/4-F/6 j. bizonyítékok ügyében a bíróság anem tájékozott, amivel megfosztott a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomtól. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és birtoklása is ezek közé a "mindenképpen biztosítandó" jogok közé sorolható.

(6/1998 (III.11.) AB határozat indoklás 5.pont)

Véleményem szerint a bíróság a tárgyalás berekesztése után talált bizonyítékok okán köteles lett volna a tárgyalást újból megnyitni és a Pp.3.§(3) előírása alapján tájékoztatni a feleket a talált bizonyítékok vonatkozásában, továbbá kivizsgálni azokat a körülményeket, miként jutottak a korábban bizonyítottan eltűnt iratok az aktába a tárgyalás berekesztése után. A bíróságnak azt is vizsgálnia kellett volna, hogy az aktába juttatott iratok mennyire hitelesek. Utólag ki is derült, hogy a lefűzetlenül talált dokumentumok hamisítványok.

Mivel az elsőfokú ítélet tárgyalás berekesztése után „talált” hamis bizonyítékokon alapul, a bíróság megsértette a Pp.206.§(1) bek. előírását is, mely szerint csak a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok alapján állapítható meg a tényállást.

A bíróság ezen a jogsértéseken keresztül az alperest jogtalan előnyhöz juttatta. Tudatos cselekményről van szó, ami a bíróság pártatlanságának a követelményét sérti. Ezzel sérült a fegyverek egyenlőségéhez fűződő alapjogom, melyet az Alkotmány XXVIII.cikkének (1) bekezdésében, a tisztességes tárgyalás követelménye ír elő.

A fellebbviteli bíróságok álláspontjai

A Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. 13.old.

„...megállapította, hogy a felperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, ítéletében a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, a kereset tárgyában hozott érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.”

Felülvizsgálati kérelem (II.rész 3.old.)

Az ítéltábla „...ítélete indoklásában olyan kirívó jogsértésre sem tér ki, hogy az elsőfokú bíróság ítélete többek között a tárgyalás berekesztése után „ az ítélet fogalmazása közben talált lefűzetlen okirati bizonyítékok” -on alapul (fellebbezés 16.old.4.pont), holott ez a jogséerő eljárás alapvetően befolyásolta a jogvita eldöntését és durván sértette a felperesnek a tisztességes tárgyaláshoz való jogát.”

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 11.old.

[84] „Ennek kapcsán fontos kiemelni, hogy a jogerős ítélet indokolása csupán kiegészíti az elsőfokú ítélet helyes indokait, utal indokolásának megalapozottságára (jogerős ítélet 13. oldal 4. bekezdés). Ilyen esetben pedig – ahogy azt a Kúria fentebb már kifejtette – szükségtelen megismételnie az elsőfokú bíróság által helytállóan értékelt bizonyítékokat, alkalmazott jogszabályokat, illetőleg azokat az okokat, amelyek miatt valamely tény nem talált bizonyítottnak.”

A releváns tények

- Az elsőfokú ítélet a tárgyalás után talált, bizonyítottan hamis bizonyítékok alapján született,

aminek következtében a tisztességes eljáráshoz való jogom, melyet az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezése biztosít- halmozottan sérült :

ad.1. A peres iratok megismeréséhez való jogom (6/1998 (III.11.) AB határozat indoklás 5.pont) jogtalanul került korlátozásra.

ad.2.A bíróság ezzel a cselekményével a perbeli ellenfelemet jogtalan előnyben részesítette, megsértve a fegyverek egyenlőségéhez való alkotmányos jogomtól

ad.3. A bizonyítási eljárás lezárása után „talált” hamis dokumentumok mérlegelése a 206.§(1) bek. előírásának az alkotmányos sértő alkalmazása, mert a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

ad.4. Miután ez esetben kizárt a munkával óhatatlanul együtt járó bírói tévedés esete, ezért minden kétséget kizáróan megállapítható a szándékos törvénysértés esete, azaz a Fővárosi Törvényszék nem volt pártatlan.

ad.5. Mint azt korábban az 1. pontban már jeleztem, a bíróság felsorolt alkotmányos sértő cselekményei azt követően kerültek sorra, hogy a tárgyalás berekesztése előtt hamis tájékoztatást kaptam a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyításra szoruló teherről . (A tárgyalási jkv szerint : „*nincs olyan tény, amelyet a felperes köteles lenne bizonyítani!*”) A hiteltelen tájékoztatás szintén sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

• A fellebbviteli bíróságok az ügyet érdemben nem vizsgálták, fel sem tűnt nekik, hogy ez a jogsértés nem a keresetben sérelmezett előzményper eljárásában, hanem a jelen kártérítési perben történt.

Összegzés :

A Fővárosi Törvényszék a fent leírt módon hozott 18.P.22.653/2017/39. sz. ítélete alkotmányos sértő úton keletkezett, mely során ötszörösen sérült az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom, mert a bíróság korlátozta az bizonyítékok megtekintéséhez való jogomat, nem biztosította a fegyverek egyenlőségét és jogellenes mérlegelés alapján hirdetett ítéletet, továbbá ezt megelőzően félrevezető tájékoztatást adott a bizonyítási kötelezettségemet illetően. Mindezek miatt a bíróság pártatlanságának követelménye sem teljesült.

A fellebbviteli bíróságokban nem tudatosult, hogy a jogsértések a jelen eljárásban történtek, ezért az ügyet formálisan elbírálván az elsőfokú ítéletet hatályban tartották. Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítélet tábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/ 2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

9./ Jogértelmezés körében elkövetett alkotmányos sértés a Pp.2.§(3) bek. előírásának önkényesen kitértelt értelmű alkalmazásával -Alkotmány 28.cikk.rendekezdése megsértése

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítélet tábla -miután az elsőfokú eljárásban hozott ítéletet hibátlannak minősítette ítélete 13.old. 4.bekezdésében- a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmével kapcsolatban az elsőfokú ítélet indoklását kiegészítette. Megállapította a jelen kártérítési bíróság illetékességének a hiányát. Szerinte e bíróságnak nem is volt feladata az előzményper tisztességének a vizsgálata, ezért az elsőfokú bíróság nem hibázott, amikor nagyszámú bizonyítékot mellőzve ítélt.Érvelését a következő indoklással támasztotta alá

Utalt arra, hogy

„a Pp.2.§(3)bekezdésében foglaltak alapján az (1) bekezdés szerinti jogok megsértése esetén a fél méltányos elégtételt biztosító kártérítésre akkor jogosult, ha a jogsértéssel okozott sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.”

Az ítélet tábla álláspontja szerint az általam hivatkozott sérelmek valóságának megítélése és az ezekkel esetlegesen okozott hátrány, „erre utaló kérelem alapján a jogorvoslati eljárásban lett volna orvosolható, melyre az adott ügyben eljáró másodfokú bíróságnak volt hatásköre.”

Az ítélet tábla megállapította, hogy „a felperes a Siófoki Járásbíróság ítélete elleni fellebbezésében az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseire és az eljáró bíró elfogultságára nem hivatkozott, ezért ezekre alapítva utóbb, méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény érvényesítése kizárt.”

„Erre tekintettel a felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság jelen perben hozott ítélete részletesen nem tartalmazza a sérelmezett elsőfokú eljárással kapcsolatos kifogásait és bizonyítékait.”

(I.Pf.20.613/2019/5/II. sz. ítélet

14.old. 3.bekezdés)

Felülvizsgálati kérelem

(II.rész 4-5 old.)

Az ítélet tábla jogerős határozata elleni felülvizsgálati kérelmemben arra hivatkoztam, hogy a Fővárosi Ítélet tábla előbb idézett álláspontja sérti a Pp.2.§ (3) , Pp.206.§ (1) és a Pp.221.§ (1) bekezdésének előírását, ezért a másodfokon hozott ítélet hatályon kívül helyezését kértem, mert

- 1.) a Pp. 221.§ (1) bekezdésének előírása szerint a táblabíróságnak a határozatában meg kellett volna jelölnie azt a jogszabályhelyt, mely szerint az előzményper elsőfokú ítélete ellen benyújtott fellebbezés (vélt) hiányossága kizárja a jogerős ítélettel lezárt per alapjogsértései ellen a Pp.2.§ (3) bekezdésének rendelkezésére alapozott kártérítési igény érvényesítését, de ezt elmulasztotta, amivel garanciális jogszabályt sértett meg. .
- 2.) a Pp.206.§ (1) bekezdésének előírása szerint a perben előadott bizonyítékokat a maguk összességében kell vizsgálni, azaz nem volt mellőzhető a kártérítési perben az előzményper eljárása jogszerűségének vizsgálata.
- 3.)) a Pp. 2.§ (3) bekezdésére alapított kártérítési per csak a per jogerős befejezését követően indítható, mert az eljárási alapjogok sérelme nem az egyes eljárási cselekmények, hanem csak a per egésze tekintetében vizsgálható - a jogorvoslati eljárással együtt - és csak az eljárás befejezését követően állapítható meg, hogy a sérelem bekövetkezett-e. Egyes eljárási szabályok megsértése nem okozhat feltétlenül alapjogi sérelmet, míg a perorvoslati eljárásban is bekövetkezhet alapjogi sérelem. Ezért szükséges az eljárás jogszerűségének vizsgálata a keresetlevél beérkezésétől a jogerős ítélet megszületéséig bezárólag. A táblabíróság citált állítása ezért a fentiekkel bizonyítva túlterjeszkedik a jogon, amikor azt önkényesen szigorítja.”

A Kúria álláspontja Pfv.III.20.164/2020/6. (12-13.old.)

[91] A Pp. 2. § (3) bekezdése alapján a fél – egyebek mellett – a per tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogának megsértése miatt akkor tarthat igényt méltányos elégtételt biztosító kártérítésre, ha sérelme a jogorvoslati eljárásban nem volt orvosolható. Ez a követelmény nem formális jogorvoslatot jelent. A fél akkor tesz eleget az itt írt kötelezettségének, ha jogorvoslati kérelmében mindazokat az eljárási és anyagi jogi jogszabálysértéseket, esetleges kifogásait megjelöli, amelyekre utóbb a bíróság elleni kártérítési keresetét alapítja. Ennek hiányában a törvényi előfeltétel kimerítése nem megállapítható.

[92] Jelen esetben ha a felperes az előzményi perben előterjesztett fellebbezésében hivatkozott volna az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésekre, illetőleg a per során az eljáró bíró elfogultságára, hivatkozásai – esetleges megalapozottságuk esetén – alkalmasak lehetnek volna állított kárának elhárítására. Nem tévedett ezért a másodfokú bíróság, amikor az alapperbeli felperesi fellebbezés tartalmi hiányai és az eljáró bíró elfogultságára történő hivatkozás elmulasztása miatt alaptalannak találta az ezekre alapított kártérítési igényt. Ezt a helyes álláspontját egyébként ítéletének a 13. oldal utolsó bekezdésében jogszabályi hivatkozással is alátámasztotta, idézte a Pp. 2. § (3) bekezdését. Ítélete tehát a felhozott okból nem sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését.

A releváns tények

- Iratellenes a Fővárosi Ítéltábla indoklásában rögzített tényállás

„A tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét arra alapította, hogy a Siófoki Járásbíróság keresete tárgyában számára kedvezőtlen döntést hozott, melynek oka a jelen perben előadott eljárási szabálysértések és az ügyben eljáró bíró elfogultsága volt.” (14.old.3.bek.)

Az Alkotmányban rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét elsődlegesen az Pp.3.§(3) és a Pp.221.§(1) bekezdésekben előírt jogszabályoknak az előzményperi bíróságok általi alaptörvény-ellenes alkalmazását jelöltem meg. Ezek tárgyában a fellebbezésemet 2019.09.30-án kiegészítettem, mely iratban 7 oldalon keresztül részletesen bizonyítottam, hogy a tájékoztatási és indoklási kötelezettség bíróság általi elmulasztása garanciális alapjogaimat sértette. Ezt a beadványt az ítélet pertörténeti része is megemlíti. (12.old.2. és a 13.old.1.bek.)

- A keresetem elutasítását a táblabíróság a Pp.2.§(3) jogszabály alaptörvény-ellenes módon szigorított értelmezése útján indokolta (14. old.3.bek.) az alábbiak szerint :

A Pp.2.§(3) jogszabálynak az előzményper idején hatályos alakja :

„Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél -az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással- méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.”

Az aláhúzott feltétel jelen időben fogalmazódik és a magyar nyelv helyes értelmezése szerint valamilyen -a féltől független- objektív akadályra (pl. a másodfokú bíróság eljárási hibája, idő múlása, jogszabályi akadály, stb.) vonatkozik. Az ítéltábla az idézett jogszabályi feltételt alaptörvény-ellenes módon értelmezte, amikor ítéletét eképp indokolta

Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél -az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással- méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a fél az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében valamennyi jogsérelmére hivatkozott. A fellebbezés hiányossága esetén utóbb, méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény érvényesítése kizárt.

A Pp.2.§(3) bek. szerinti jogszabály ilyen értelmezése a Pp.2.§(3) bekezdésére alapozott kártérítési keresetet előterjesztő féllel szemben támaszt -a múltban előzetesen végrehajtandó, ugyanakkor teljesíthetetlen - felróható kötelezettséget .

ad.1. A jogerős ítélet állításával ellentétben az előzményperbeli másodfokú bíróság nem volt illetékes a Pp.2.§(1) bek. előírásában rögzített tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán méltányos elégtételt biztosító kártérítés megállapítására akkor sem, ha a fellebbezés az elsőfokú eljárás összes - beleértve a fellebbezés időpontjában még nem bizonyítható- jogsértését tartalmazta volna, mert az ő feladatát a Pp. Harmadik Rész XII.fejezet rendelkezései szabályozták. A Kúria 2017. 06.12-én kelt Pkk.V.24.642/2017/4 sz. végzésével a Pp.2.§(3) bek.szerinti kártérítés megállapítása ügyében a Fővárosi Törvényszék illetékességét állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla érvelése alapján a keresetet el kellett volna utasítania arra hivatkozva, hogy annak elbírálására az előzményperben másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék volt illetékes.

ad.2. A Fővárosi ítéltábla jogértelmezésének alapvető hibája, hogy a tisztességes eljárással kapcsolatos alkotmányos irányelveket figyelmen kívül hagyja. A 6/1998.(III.11.) sz. AB határozatban kimunkált alkotmányos mérce értelmében „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárási jogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből kifolyólag egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotása dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.” Tehát a jelen perben nemcsak az elsőfokú eljárást kellett volna vizsgálni a fellebbezés beadásáig, hanem a másodikat is és még valamennyi részletszabály betartása dacára is lehetett volna az eljárás tisztességtelen. Csak egy példát

említenék ennek érzékeltetésére. A kifogásolt eljárásban a bíró csak a szakértői kirendelésben közölte, hogy kíváncsi a kivitelezési hibák által okozott értékcsökkenésre, bár erre az adatra semmi szükség sem volt az ítélet indoklásában, mely szerint „*a felek ráutaló magatartásukkal a perbeli szerződést felbontották.*” (Ítélet 6.old.1.bek.).Ahatáridő kiszabása nélkül elrendel helyszíni szakértés leállítását kérő 50.sz. levelemet válasz nélkül hagyta. A jelen per elsőfokú bírósága szerint (ítélet 10.old.ut.előtti bek.) a bíró eljárási szabályt nem vétett, de szerinte egyes eljárási szabályok megsértése nem sért alapjogot. Ebben az esetben 4 db eljárási szabály sérült. Józan ész szerint szerint tisztességtelen volt az eljárás, mert hónapok teltek el értelmetlenül és még fizetnem is kellett érte. Ráadásaként a helyes perköltséget sem az első-, sem a másodfok nem tudta kiszámolni, 140.074 Ft ráfizetésem adódott (2018.01.24-i bead-vány 7-8-old.)

Álláspontom szerint , ha az ilyen és a hasonló eseteket a az előzményperbeli fellebbezésemben felsoroltam volna, ezeket a másodfokú bíróság a legnagyobb jóindulattal sem tudta volna orvosolni és hatályon kívül sem helyezte volna az elsőfokú ítéletet, ui. nem volt hatásköre az eljárás tisztességeségével kapcsolatban határozni, már csak a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai közötti mozgásteret miatt is.

A Pp. 2. § (1) bekezdése a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogot biztosítja. A (2) bekezdésének első mondata értelmező rendelkezés, a második mondat jogérvényesítési korlátot állít fel. Ez a bekezdés önálló eljárási jogot nem biztosít a feleknek. A Pp. 2. § (3) bekezdése alapján az (1) bekezdésében foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél - az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással – méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. A Pp. 2. § (1)-(3) bekezdései összevetéséből következően az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség megsértése fellebbezési eljárásban nem orvosolható, az erre alapított igény elbírálása külön perre tartozik. Ez a per a jelen kártérítési per, ahogyan azt a Kúria ad.1. Pontban idézett döntése helyesen meg is állapította.

ad.3. A Fővárosi Ítélet tábla álláspontjával ellentétben az előzményper elsőfokú ítélete ellen előterjesztett fellebbezésem megfelelt a törvényi rendelkezéseknek , különben a Pp.235.§(2) bek.előírásának megfelelően kijavításra v. kiegészítésre visszakaptam volna.

A fellebbezés célja nem az elsőfokú eljárás valamennyi szabálysértésének az orvosoltatása. Az előzményper idején hatályos Pp.235.§(1) bek. szerint a fellebbezésben „*új tény állítására, ill. új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására.*” A jogszabály szövege eleve kizárja, hogy az elsőfokú eljárásban megtörtént valamennyi -az esetemben 28 db- eljárási szabálysértés és elfogultsága ügyében a fellebbezésben jogorvoslatot lehessen kérni. Fellebbezésemnek megfelelően terjesztettem elő, kifogásoltam, hogy a bíróság indoklás nélkül mellőzte a bizonyítékaimat. A tájékoztatási kötelezettség megszegésére a fellebbezésben nem kellett hivatkoznom, ui. a megküldött peres iratok alapján a másodfokú bíróságnak ezt a hiányosságot észlelnie kellett. A Pp.239.§ utaló szabálya folytán a másodfokú bíróság törvényben előírt kötelezettsége, hogy a tájékoztatás hiányosságainak észlelése esetén a tájékoztatást a fellebbezési tárgyaláson számomra megadja.(Kúria PK. *Joggyakorlat-elemző Csoport Összefoglaló véleménye 2013.12.02. 104.old. 9. pont*) A másodfokú bíróság a fellebbezésem elutasította és az eljárásban megismételte az elsőfokú eljárás alapjogot sértő hibáit a tájékoztatási és indoklási kötelezettsége elmulasztásával.

—> (Felülvizsgálati kérelem II.rész 5-6. old. ad.1-2-3.pont)

A Pp.252.§(2) jogszabály alapján az elsőfokú eljárásban elkövetett ezen lényeges, garanciális jogot sértő szabálysértések miatt az elsőfokú határozatot a Kaposvári Törvényszéknek végzéssel hatályon kívül kellett volna helyeznie, de nem tette.

ad.4. A bírósági elfogultságra való hivatkozás a fellebbezésben okatlan, hiszen az ügyet másik bíróság tárgyalja, így a régi bíróság elvileg az eljáráson kívül marad. Fizikailag is akadályozott az elfogultságra való hivatkozás abban az esetben, ha az elfogultságot bizonyító adat a másodfokú határozat meghozatala, 2014.06.12.után kerül a fél birtokába. De ez a tény attól még tény marad és utó-

lagos megállapításának a jelen perben semmi akadály. (Az elsőfokon eljáró bíró felügyelete alatt dolgozó bírósági ügyintézőről, akinek közreműködésében az F/4-F/6 j. bizonyítékaim eltűntek az aktából és lényegétől megfosztott 67.sz. tárgyalási jkv. leírásában -a kerestlevél melléklete A.8. pontjával bizonyítottan- vétkes. Az ezúttal is mellékelte 75.sz. 2016.03.03-i bírósági levélből derült ki, hogy az elfogultságot bejelentő bíró felesége, ui. egészen addig [REDACTED] néven szignált. A levelet a jelen per elsőfokú eljárásában bizonyítékul csatoltam, de ignorálták.) Az F/4-F/6 j. bizonyítékaim eltüntetésére szintén csak a jelen per kezdetén, 2017. évben derült fény.

ad.5. Ugyancsak fizikailag akadályozott a másodfokú eljárásban bekövetkezett bírósági jogsértésekre hivatkozni az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésben, hiszen azok a fellebbezési határidőn túli időpontban következnek majd be. A „fair trial” egy olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. (6/1988.(III.11.) AB határozat.), azaz a másodfokú eljárás jogszerűségét is vizsgálni kell, amit a Fővárosi Ítéltábla nem ismer el.

Összegzés :

A releváns tények alapján bizonyított, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítélete indoklásában a Pp.2.§(3) jogszabályt a jogalkotó szándékától eltérő módon értelmezve olyan feltételt állított a felperes fél elé, amely gyakorlatilag kizárja a Pp.2.§ (1) bekezdését megsértő bíróság ellen indított kártérítési per lehetőségét. A táblabíróság ezen alaptörvény-ellenes jogszabály értelmezéssel az Alkotmány 28. cikk rendelkezését sértette meg és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is.

A Fővárosi Ítéltábla ugyancsak a jogalkotó szándékától eltérően értelmezte a Pp.235.§(1) bekezdésében rögzített jogszabályt, amikor úgy döntött, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült tisztességes eljárás követelményébe ütköző szabálysértések elbírálása az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést tárgyaló másodfokú bíróság jogkörébe tartozott. A táblabíróság ezen alaptörvény-ellenes jogszabály értelmezése is az Alkotmány 28. cikk rendelkezését sértete meg és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti alaptörvény-ellenes jogértelmezés alapján hozott döntésére alapozva úgy nyilatkozott, hogy

„Alaptalanul kifogásolta a felperes azt is, hogy jelen perben az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a sérelmezett ügyben eljáró másodfokú bíróság eljárását és döntését, valamint azt, hogy a perújítási eljárásban is történt-e jogsértés, perújítási kérelme és fellebbezése elutasítása jogszerű volt-e. Az előzőekben kifejtettek szerint ugyanis a bíróságnak jelen perben a kereset alapján nem volt feladata és hatásköre sem a sérelmezett ügyben a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság és a rendkívüli perorvoslati ügyben eljáró bíróságok eljárásának, döntésének felülvizsgálatára sem.”

(Ítélet 14.old.ut. és 15.old.1.bek)

Túl azon, hogy a Pp.2.§(3) bekezdés jogszabályára alapított kereset elbírálása nem jelenti az előzményperben hozott ítélet felülvizsgálatát, megállapítható, hogy az ítéltábla fent említett alaptörvény-ellenes jogértelmezés alapján hozott döntésével megakadályozta, hogy keresetemmel érdemben bírósághoz fordulhassak. (Idézett nyilatkozata szerint a kártérítési bíróságoknak nem volt a feladata a keresetem elírálása.) Ezzel az ítéltábla az Alkotmány XXVIII.cikk (7) bek. rendelkezését megsértette, mert jogellenesen korlátozta a jogorvoslatihoz való jogomat.

A Kúria ebben a körben is formális eljárásban hagyta helyben a jogerős ítélet indoklását. A [91][92] pontban kifejtett, feltételezésre alapított véleménye szerint a kártérítési bíróságoknak nem volt a feladata az előzményper eljárásának jogszerűségi vizsgálata, a Fővárosi Ítéltábla döntésével megegyező érveléssel annak jogszerűségét állapította meg.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. ítéletét és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítéletét e körben is semmisítse meg.

10./ Jogértelmezés körében elkövetett alkotmányértés a Pp.206.§(1) bek. előírásának önkényesen szűkített értelmű alkalmazásával -Alkotmány 28.cikk.rendelkezése megsértése

Releváns tények

- A Pp.206.§(1) bekezdésben rögzített jogszabály szerint „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”
- A Fővárosi Ítéltábla ítéletében megállapította, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék „a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, a kereset tárgyában hozott érdemi döntése és annak indokolása is megalapozott.” (13.old.4.bek.)

Miután tehát megállapította, hogy az elsőfokú ítélet hibátlan eljárásban hozta meg a döntését, később részletesen is megindokolta, miképp értelmezi a Pp.206.§(1) bekezdése jogszabályát :

„.....a a felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság jelen perben hozott ítélete részletesen nem tartalmazza a sérelmezett elsőfokú eljárással kapcsolatos kifogásait és bizonyítékait.” (14.old.3.bek.)

A két nyilatkozat összevetése alapján az derül ki, hogy a jogerős ítélet szerint a bizonyítékoknak a Pp.206.§(1) bek. jogszabálynak megfelelő értékelésekor indoklás nélkül mellőzendő minden felperesi érvelés és bizonyíték.Ez a jogértelmezés azért szűkített értelmű , mert a jogalkotó szándéka szerint a két peres fél bizonyítékainak az összességét kellene értékelni.

Felülvizsgálati kérelem (II.rész 3.old.)

„A jelen felülvizsgálati kérelem I. fejezetében leírtak alapján megállapítható, hogy a táblabíróság fenti nyilatkozata megalapozatlan. Ezt az állítást alátámasztja az a tény is, hogy az ítélet indoklása sem sorolja fel a felperesi bizonyítékok mellőzésének az okát.”

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. 11.old.

[83] A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem II. pontjában megjelölt jogszabályokat [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, 239. §, 2. § (1) és (3) bekezdés] sem sérti.

[84]Ennek kapcsán fontos kiemelni, hogy a jogerős ítélet indokolása csupán kiegészíti az elsőfokú ítélet helyes indokait, utal indokolásának megalapozottságára (jogerős ítélet 13. oldal 4. bekezdés). Ilyen esetben pedig – ahogy azt a Kúria fentebb már kifejtette – szükségtelen megismételnie az elsőfokú bíróság által helytállóan értékelt bizonyítékokat, alkalmazott jogszabályokat, illetőleg azokat az okokat, amelyek miatt valamely tény nem talált bizonyítottnak.

Összegzés :

A fellebbviteli bíróságok alaptörvény-ellenesen értelmezték a Pp.206.§(1) bekezdés jogszabályát, amikor jogszerűnek ítélték meg azt, hogy a bizonyítékok körében az elsőfokú bíróság összességében mellőzte a felperesi érveléseket és bizonyítékokat.Az ügyekben eljáró bíróságok ezen alaptörvény-ellenes jogszabály értelmezéssel az Alkotmány 28. cikk rendelkezését sértették meg és ezen keresztül az Alkotmány R) cikk (2) bek. rendelkezését is. Párhuzamosan a fegyverek egyenlőségének az elvét is megsértették , amelyet a tisztességes eljáráshoz való jogon keresztül az Alkotmány XXVIII.cikk (1) bekezdés rendelkezése biztosít számomra.

Indítványozom, hogy a t. Alkotmánybíróság az előadott érvelésem alapján a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 , a Fővárosi Ítéltábla I.Pf.20.613/2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz.ítéletét e körben is semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának a felfüggesztését.

A Pp.359/C. § (2) Az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

Az Abtv.53.§(4) A bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti.

Erre való tekintettel, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. és a Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítélete végrehajtásának a felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

b) Nyilatkozat jogi képviselőről.

Az Abtv.27.§-a alapján az alkotmányjogi panasz eljárás során a jogi képviselő nem kötelező, az érintett személy személyesen is eljárhat, ezért a panaszom ügyében jogi képviselőt nem veszek igénybe. Indítványozó személyes adatainak

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak a nyilvánosságra hozhatóságáról.

Nyilatkozatomat külön íven mellékelem.

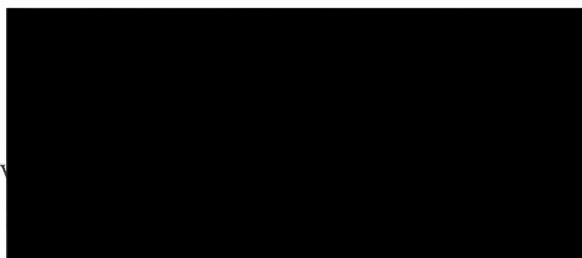
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

A közvetlen érintettséget megalapozó iratokat, tehát a megsemmisíteni kért bírói ítéleteket mellékletként csatolom.

e) Tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, hogy postai küldeményeit az e panasz első oldalán és alább is feltüntetett levélcímekre szíveskedjen küldeni!

Budapest, 2021. június 21.

Levél

Melléletek : Átvételi értesítő a Kúria ítéletéről

Adatkezelési nyilatkozat

M/6 j. melléklet a Siófoki Járásbíróság F/4-F/6 dokumentum-hamisítás ügyéhez

3.P.20.043/2012/75 sz Siófoki Járásbírósági levél

Fővárosi Törvényszék 18.P.22.653/2017/39 sz. ítélete

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.613/2019/5/II. sz. ítélete

Kúria Pfv.III.20.164/2020/6. sz. ítélete